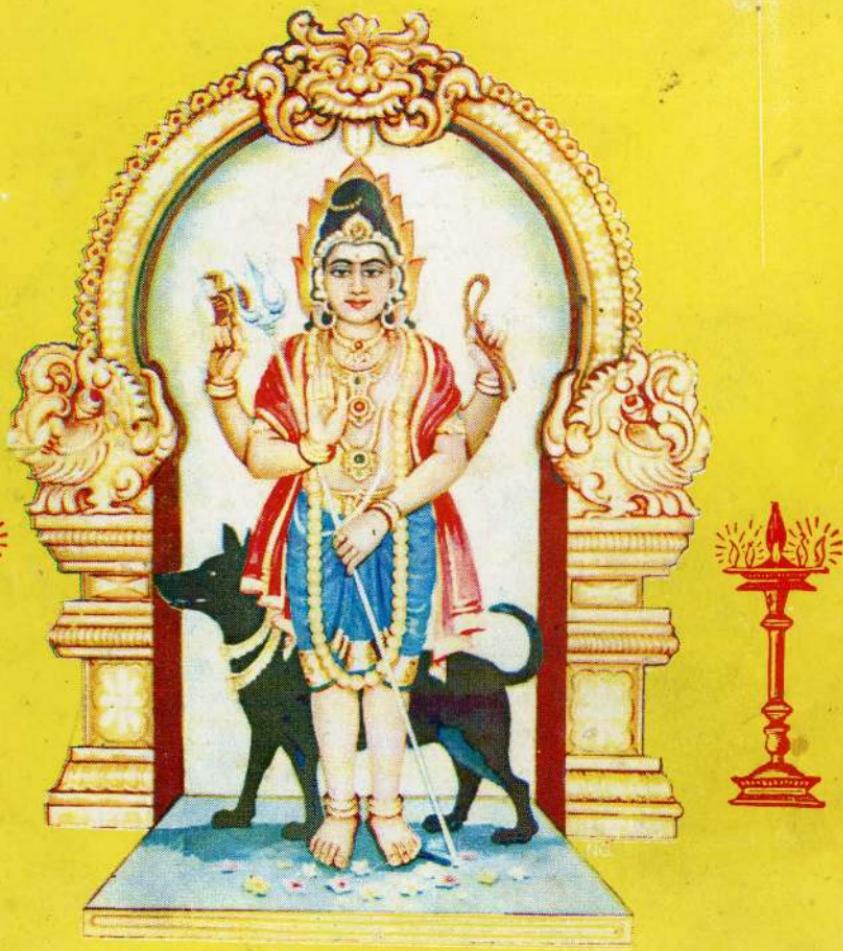

ஸිඩ්මයෙම்

வாழ்ந்த மனம்

18.02.2002

முருகன் துணை

பண்ணாகத்தை பிறப்பிடமாகவும், வாழ்விடமாகவும்
கொண்டவருமான

அமர்

சின்னத்தும்பி வெற்றிவேலு

அவர்களின்

சிவபதப்பேரு குறித்த

வெற்றி மலர்

oooooooooooooo

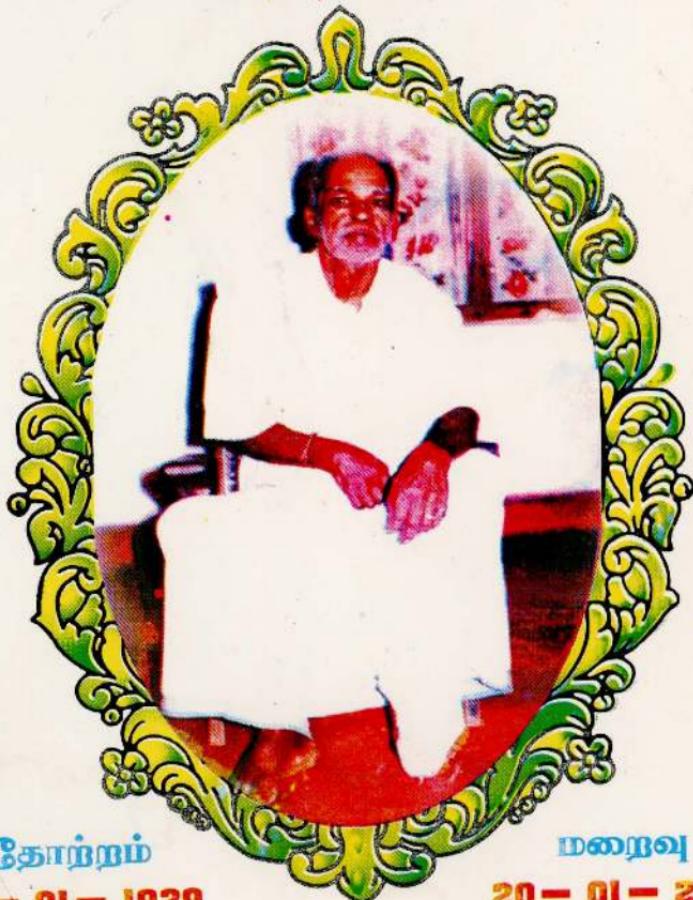

வெள்ளுக்கால வித்தியாலை

வெள்ளுக்கால வித்தியாலை

வெள்ளுக்கால வித்தியாலை

அமர்சின்னத்தம்பி - வெற்றிவேலு அவர்கள்

தோற்றம்

07 - 01 - 1929

மறைவு

20 - 01 - 2002

ததி நார்ஜிய எவக்ஸ்பா

திருநிறை விலை வருடம் திகழ்வதைத் திங்கள்
பூர்வ பக்கச் சட்டமீப் புரிந்தான் - திருநிறை
வெற்றிவேலு வெற்றிவேற் பொம்மான்
பதமலரைச் சேர்ந்தான் பணிந்து

சிவமயம்

அமரார்

சின்னத்தும்பி வெற்றிவேலு

அவர்களின்

வாழ்க்கை வரலாறு

இந்து மகா சமுத்திரத்தின் நடுவே

அழகுடை முத்தாய் திகழ்வது நம் ஈழமணித்திருநாடு. இதன் மணிமுடி என விளங்குவது யாழ்பாடி பரிசு பெற்ற யாழ்ப்பானம். யாழ்ப்பான நன்நகரின் மேற்திசையில் அமைந்து நீர்வளம், நிலவளம், பொருள்வளம் பொருந்தி சிறப்புற்று விளங்குவது பண்ணாகம் கிராமம். இக்கிராமம் விசுவத்தனை முருகன் ஆலயம், ஆடி வயிரவர் கோவில் பண்ணாகம் மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயம் போன்ற வற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டது. மேலும் பொக்கட்டப் பரியாரியார் என்ற சித்தர், எதிர்க்கட்சி முதல்வராக விளங்கிய அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தவிங்கம் போன்ற அறிஞர்களை யும் பெற்றுச் சிறப்புற்றது. தற்போது இங்குள்ள மக்கள் அரசுசேவை, வைத்தியம், விவசாயம், வர்த்தகம் போன்ற துறைகளில் ஈடுபட்டு தங்கள் வாழ்வை வளப் படுத்துகின்றனர். இவர்கள் ஆலய வழிபாட்டி வும், அறநெறியுடன் வாழ்வதிலும் சிறப்புற்று விளங்குகின்றனர்.

இத்தகைய சிறப்புடைய கிராமத்தில் தோன்றிய வர் விசுவநாதர். விசுவநாதருடைய பதினாறு ஆண்மக்களுள் ஒருவர் வெற்றிவேலு. வெற்றிவேலு அவர்களின் தலை மகன் சின்னத்தும்பி அவர்கள் இவ்வூர் பரமு குழந்தையார் தம்பதிகளின் மகள் சின்னாச்சிப்பிள்ளை (வெள்ளிமலை) அவர்களைத் திருமணம் செய்து இல்லறம் நடத்தி வந்தார் மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி - மற்றதன் நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு

என்ற வள்ளுவன் வாக்கிற்கு ஏற்ப சின்னத்தும்பி சின்னாச்சிப்பிள்ளை தம்பதிகளின் இல் வாழ்வின் பயணாக தங்கம்மா, தவமணி, நல்லம்மா என்ற மூன்று பெண் மக்களைப் பெற்றனர். ஆண்மகவு இல்லையே என்று இவர்கள் விசுவத்தனை வேலவனை வேண்

டினர். வேவவன் அருளால் நான்காவதாக ஓர் ஆண் குழந்தை கிடைத்தது. இக்குழந்தைக்கு சுப்பிரமணியம் எனப் பெயரிட்டனர். இவரின் பின்னர் கைலாயபிள்ளை, வெற்றிவேலு என்னும் ஆண் பின்னைகளைப் பெற்று பேரு வகையடைந்தனர்.

இவர்களுள் சின்னத்தம்பி வெற்றிவேலு அவர்களே இவ்வரலாற்றின் நாயகன். இவர் 07 - 01 - 1929 இல் பிறந்தார். இஸர் தமது ஆரம்பக் கல்வியை யா/பண்ணாகம் மெய்கண்டான் உயர்தர பாடசாலையிலும் உயர் கல்வியை யா/பண்டத்தரிப்பு இந்துக் கல்லூரியிலும், கழிபுரம் விக்ரோ றியாக் கல்லூரியிலும் கற்றுத் தேறினார். பின்னர் பண்ணாகம் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலையில் விற்பனையாளராகச் சேர்ந்து கடமையாற்றினார்.

இவர் தமது ஐந்தாம் வயதிலேயே தாயாரை இழந்தார். தந்தையாரினதும், சகோதரர்களினதும் அரவணைப் பில் வளர்ந்து வந்தார். இளமைக் காலத்தில் தந்தையாருக்கு வயல் வேலைகளில் உதவி செய்து வந்தார். படிக்கும் காலத்தில் சாரணர் இபக்கம் போன்ற வற்றிலும், விளையாட்டுத் துறையிலும் ஈடுபட்டு சிறந்து விளங்கினார்.

பின்னர் திருவடிநிலை இந்து தமிழ் வித்தியாலைபத் தில் சில காலம் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். பின்பு திருநெல்வேலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் எழுது விளைஞராக கடமையாற்றினார். பின்னர் யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்ந்து கற்று கூட்டுறவு ஊழியர் தராதரப் பத்திரப் பாட்டசையில் சித்தி எய்தினார் இவரது தராதரத்தை அறிந்த கழிபுரம் மத்தி கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை நிர்வாகத்தினர் இவரைத் தங்கள் சங்க முகாமையாளராக நியாயித்தனர். இங்கு இவர் கடமையாற்றும் காலத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அரசுடைமை ஆக்கப் பட்டன இதன் பின்னர் இவர் சங்காணைப் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு உட்பட்ட பல்கிளைகளில் கடமையாற்றினார்.

பண்ணாகம் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இவர் கடமையாற்றிய காலத்தில் இவரது குணநலன்களை அறிந்த இவரது மாமியார் சின்னலூயா மாரிமுத்து தலது மருகராக்க

விரும்பினார். இவரது சகோதரர் கைலாயபிள்ளை மூலமாக மணம் பேசவித்து தனது மகள் சரஸ்வதியை 1956 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் வெள்ளிக்கிழமை திருமணம் செய்து வைத்தார். இவர்கள் அன்றிலும் பெட்டபும் போல இணைபிரியாது வாழ்ந்து வந்தனர்.

இவர்கள் இல்லற வாழ்வின் பயனாக அன்பழகன், கலையழகன், அருளழகன், வேலழகன் என்ற மக்கட் செல் வங்களைப் பெற்று மகிழ்ந்தனர், ‘தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி அவையத்து முந்தி இருப்பச் - செயல்’ என்ற வள்ளுவன் வாகிற்கு இணங்க தம் பிள்ளைகளை கல்வி கேள்விகளில் வல்லவர்களாக்கினார்.

இவர் தனது மக்களை இல்லற வாழ்வில் இணைக்க விரும்பி மூத்த மகன் அன்பழகனை அராவியூர் வைத்தியக் கலாநிதி சிதம்பரநாதன் இருக்கினம்மா தம்பதிமளின் மகள் ஸ்ரீசிவசண்முகானந்ததேவிக்கு மாங்கல்யதாரனைம் செய்து வைத்து மகிழ்வெய்தினார்.

இரண்டாவது மகன் கலையழகனை நாரந்தனையூர் முத்தையா மகேஸ்வரி தம்பதிகளின் மகள் தவசோதிக்கு கல்யாணம் செய்து வைத்தார். கல்யாண வாழ்வு கற்கண்டாக இனிக்க ஐங்கரன், சங்கவி, பயிரவி என்ற பேரப் பிள்ளைகளைக் கண்டு பேருவகை அடைந்தார்.

மூன்றாவது மகன் அருளழகனுக்கு தனது மருகன் கந்தசாமி பத்மராணி தம்பதிகளின் மகள் நற்குணதேவிக்கு திமணம் செப்து வைத்து பகிரதன் என்ற பேரனைப் பெற்று மகிழ்ந்தார்.

திரை கடலோடித் திராவியம் தேடப் புயப்பட்ட நான்காவது மகன் வேலழகன் ஜேம்ஸ் நாட்டில் வாழும் கொக்குலில் ஆராவேலு தியாகேஸ்வரி தம்பதிகளின் செல்வமகள் அருணிலை தனது மனையாள் ஆக்கிக் கொண்டார். இவர்களது இல்லவாழ்வின் பயனாக பாரதியைத் தனது பேரக் குழந்தையாகக் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

இப்படியாக குடும்ப வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்ட வெற்றிவேலு சமய சமூகப் பணிகளிலும் ஈடுபடத் தவறவில்லை இளமைக் காலத்தில் ஸ்ரீ முருகன் சனசமூக நிலையத்தில் பாரதாநூலிகளை வகித்தார். பின்னர்

பண்ணாகம் தெற்கு ஐக்கிய நான்ய சங்கம், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம், விசுவத்தனை முருகன் பரிபாலன சபை போன்றவற்றில் பல பதவிகளை வகித்து சமயத் தொண்டும் சமூகத் தொண்டும் ஆற்றிவந்தார்.

ஆலய வழிபாட்டில் மிகவும் ஈடுபாடு ஊடைய வெற்றிவேலு அவர்கள் தினமும் காலை நீராடி ஈர வஸ் திரத்துடன் ஆலடி வையிரவருக்கு புஷ்பாஞ்சலி செய்த பின் னரே உணவு அருந்துவார். சிறு வயது முதலே வையிரவப் பெருமானுக்கு மாலையில் விளக்கேற்றி விடியும் வரை ஆலயச் சூழலை ஒளியுடையதாகச் செய்தார். பிற்காலத் தில் தினமும் மாலையில் விசுவத்தனையானை தரிசிக்கத் தவறுவதில்லை.

கூட்டுறவுத் துறையில் நீண்டகாலம் கடமையாற்றிய இவர் தமது திறமைக்காகப் பல பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளார். அதுமட்டுமல்ல இவர் வேலை செய்த சகல சங்கங்களிலும் வாடிக்கையாளர்களுடன் அன்பாகப் பழகி அவர்களின் நன் மதிப்பைப் பெற்றுள்ளார்.

வெற்றிவேலு அவர்களை எல்லோரும் வெற்றி என்றே அழைப்பார்கள். இப்படியாக எல்லோராலும் வெற்றி என்று அழைக்கப்பட்ட வெற்றிவேலு அவர்கள் தம் வாழ்நாளையும் வெற்றியாக நிறைவு செய்து கொண்டார்.

சிறிது காலம் நோய்வாய்ப் பட்டிருந்த இவர் தான் இனி வாழக் கூடாது ஆண்டவன் திருவடியை ரென்றடைய வேண்டும் என்றே கூறிக்கொள்வார். அவர் விருப்புக் கேற்ப தைத் திங்கள் ஷஷ்டித் திதியில் 20 - 01 - 2002 இல் அவர் தினமும் வணங்கும் ஆலடியான் திருவடியைச் சென்றடைந்தார்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

ஓளவையார் அருளிய

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞானும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தம் கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்ச கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
முன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநால் திகழோழி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ்ஞான
அற்புதம் ஈன்ற கற்பகக் களிதே
முப்பழ நுகரும் முக்கிக வாகன
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெனமுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதலை் தெமுத்துந் தெவிவாய்ப்

பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துந் திரமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடா யுத்ததாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானந் தெளிவையுங் காட்டி
ஐம்புலன் றன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் கைக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயிக் ஒருமத் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆஹா தாரக் தங்குச நிலையும்
பேறா நிறுக்கிப் பேச்கரையறுத்தே
இடையின் கலையின் எழுக்கறிவித்துக்
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமும் காட்டி
மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தாண்னீன்
நான்றைப் பார்வீன் நாவில் உணர்த்திக்
குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
விண்டெடமு மங்கிரம் வெளிப்படவுரைத்து
மூலாகாரத்தின் மூண்டெடமுகனலைக்
காலால் வெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத திலையும் ஆகித்தன் இயக்கமும்
குமுத சகாயன் கணத்தையுங் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டி
சன்முக தாலமுஞ் சதுரமுக சூக்கமமும்
எண்முகமாக இனிதெனக் கருளி
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையுங் தெரிசனப் படுத்தி
கருத்தினிற பூவு ஜாவானிஸ் காட்டி

இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 யாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயந்
 தேக்கியே யென்றன் திந்தை தெளிவித்து
 இருள் வெளியிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத் தழுந்தி யென்செவியில்
 எல்லையில்லா ஆனந்தமளித்து
 அங்கல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சுத்தத்தினுள்ளே சுதாசிவங் காட்டிச்
 சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
 அனூவிர்கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்
 கணுமற்றி சின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குறூந்டன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும் பொருள்தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் திலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தனையாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே

விநாயகர் அகவல் முற்றிற்று

பஞ்சபுராணம்

“நின்று மிருந்து கிடந்தும் நினை
என்றும் சிவன் தாளினை”

ஸ்ரீநாயகர் துகி

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ரானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்று விழ்றேனே.

தேவாரம்

அமுக்கு மெய்கொடுன் திருவடிய யடைந்தேன்
அதுவும் நான்படற் பால தொன்றங்கால்
பிழுக்கை வாரியும் பாக்கொள்வர் அடிகேள்
பிழைப்ப னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்
வழுக்கி வீழினும் திருப்பெய ரஸ்லால்
மற்று நான்அறி யேன்மறு மாற்றம்
ஓமுக்க எங்கணுக் கொருமருந் துரையாய்
ஓற்றி யூரனும் ஊருறை வானே.

அந்தணாள்ளுன் னடைக்கலம் புகுதல்
அவனைக் காப்பது காரணமாக
வந்த காலன்ற னாருயிரதனை
வவ்வினாயக் குன்றன் வண்ணம கண்டடியேன்
எந்தை நீயென யெமன்றமர் நவீயின்
இவன் மற்றென்னடியானென விலக்கும்
சிந்தயான் வந்துன் றிருவடி யடைந்தேன்
செழும் பொழிற்றிருப்புன் கூருளானே

திருவீசுப்பா

ஓளிவளர் விளக்கே உலய்பிலா ஒன்றே
உணர்வுகுழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேவே
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

திருப்பலைஞ்சி

திரும் திருவும் பொலியச்
சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்
ஊரும் உலகும் கழற உழறி
உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசம்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்பாராணி

இறவாத இன்ப அன்பு
வேண்டிப்பின் வேண்டு இன்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்
பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும்
வேண்டும்நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும் போதுன்
அடியின்கீழ் இருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்

கத்தல நிறைகணி யப்பமொ டவல்பொங்
 கப்பிய கரிமுக னடிபேணிக்
 கற்றிடும் அடியவர் புத்தியி ஒுறைபவர்
 கற்பக மெனவினை கடிதேகும்
 மத்தமு மதியமும் ஷவத்திடும் அரண்மகன்
 மற்பொரு திரள்ளுய மதயானை
 மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
 மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே.
 முத்தமும் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்
 முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
 முப்புரம் ஏரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
 அச்சது பொடிசெத அதிதீரா
 அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
 அப்புன மதனிடை இப்மாலி
 அக்குற மகஞ்சன் அச்சிறு முருகனன
 அக்கண மணமருள் பெருமாளே.

வாழ்ந்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரச செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
 நான்முறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்-

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொள்ளை யிரும்பிறவிச் சூழிந் தலைநீக்கி
அல்லவறுத் தான்த மாக்கியதே-எள்ளை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதலு ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெங்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிகள் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணீப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சைகள்றன் பைங்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் புங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குலிவார் உன்மகிழுங் கோண்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குலிவார் ஒங்குலிக்குஞ் சிரோன் கழல்வெல்க
ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்கே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அநாள் மலைபோற்றி
சிவன் அவன்என் சிந்தையுள் நின்றஅதனால்
அவன் அநாளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழுச் சிவபுரா ஞந்தன்னன
முந்தை வினனமுழுதும் யை வரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் தன்குணை கள்காட்ட வந்தெய்தி
என்னுதற் கெட்டாராயிவார் கமல் இறைஞ்சி

விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளக்கொளியாய்
 எண்ணிறைந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
 ஏல்லாகி பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பஸ்விருக் மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணக்களாய்
 வல்லசுரர் குகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லலு நின்றலித் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினளாத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டுஇன்று வீடுற்றேன்
 உய்யன்ன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்தின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாக வேதங்கள்
 ஐயா எனாங்கி ஆழந்தகாற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிலிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவுறிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அளிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலோ¹ நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோர் ஐந்துடையாய் விண்ணேர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல்போர்த்து எங்கும் புழுவழக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உளக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் ரூருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருவி தீர்மானங்கள் காட்டி

நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான் தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்சுடரே
 தேசனே தெளார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றக்குத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேசஅருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சஸ்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருளைப் பேராமே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பழுந் துன்பழும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அஷலையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாய் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈரத்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமில்லாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேராளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொழியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வேவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேனம் ஜூயா அரனேயோ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானசர்
 மீட்டிங்கு வந்து விளைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்கவல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அஷலற் பிறவி அறுப்பானே ஒவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவஷடிக்கீழ்ய்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து

ஸ்ரீகாலதூஷ்ய முருஶிவபு ராயாவ வருமது முருதிலை
ங்கவிடங்கராம இணாகல யாவாவாலி குழக்கு முருதிலை
தந்தப்பாம் லிருப முபனாப முறுதம்கி முருதிலை
வெகநூத்தாபலி முநாத தந்தப்ப ஸாம்பா முருதிலை

அம்பாள் துணை

ஞாயங்கூலர்ஜை முயக்கல சுபபால சுபப்பு மதிக்காபல
ஞாயங்கராம ஸ்ரீவாங்காபு க்ளங்கும திரும பகிர்த்து
ங்கவிடப்பு காலி தாங்காக ஒடு(+)ட யகிர்த்து
குவினால்கலி திரும திருக்க மதிக்குலி

ங்கவிடப்புத்து இவாய திருப்பு தூபபிள்க (கு)மதிக்கால
ங்கவிடப பகிர்த்து குதிர்த திருப்பினாய
பகிர்த்து காலி தாங்காக ஒடு(+)ட யகிர்த்து
யகிர்த்துப வகு சுதா சுதா (கு) ஸ்ரீப

காதுவிசீராங்க தூத சாம்பு யூச முகித்து முபதித
வாதுபாங வக்பாட சுகாதுக வாங்க முகுது முபதித
வாங்கமிதிகாங க்ளங்கு யாவ மாதுபதிவ தீக்கு
முகுது முபதித

அபிராமி அந்தாதி

மாஷங்காநாது தூத சாம்பு யூச முகித்து முபதித
நிவிசுக்குத் த திவாங தீக்கு சுதா பாது முகுது முபதித
கணபதி காப்பு சுதாவிடு தாயபு தீதி முகுது முபதித
(கட்டளைக் கலித்துறை) குதுக்குது முகுது முகுது

தாரமர் கொன்றையும் சண்பக மாலையும் சாத்துமதில்லை துக்கு
ஊர்தம் பாகத்து கலைமைந்த னேஉல(கு) ஏழும்பெற்றாபலி
சீரமி ராமிஅந் தாதினப் போதும்என் சிந்தையுள்ளே ராகுதலி
காரமர் மேவிக் கணபதி யேநிற்கக்கட்டுரையே, முது சாக்கு

குக்குத்து(கு)ப்புக்கு முது தூது முகுது முகுது முகுது
உதிக்கின்ற செங்கலிர் உதிக்கித் திலகம் உணர்வுட்டயோர் முழுக்கு
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மங்க்கமலை முழுக்கு
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்கும தோயமென்ன முழுக்கு
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன வழித்துணையே, குக்கு

முகுது முகுது முகுது முகுது முகுது முகுது முகுது
தொழுந்தெய்வ முகபேற்ற தாயும் சுருதிகளின் கால
கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் தனிப்புத்து
கருப்புச் சிலையுமென் பாசாங் குசமுங்கையில்
அணையும் திரிபுர சுந்தரி யாவ(து) அறிந்தனமே, (கு)மதிக்கா

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை அறிந்துகொண்டு
செற்றிதேன உனது திருவடிக் கேதிரு வேவெருவிப்
பிறிந்தேன்றின் அன்பெடு முதுமொன்று னாத கருமதெந்த்சால்
மறிந்தே விழுநர குக்குற வாய யனித்தரையே.

மனிதரும் தேவரும் மாயா முனிவரும் வத்துசென்னி
குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே கொன்றை வார்சடைமேல்
பணிதரும் திங்களும் பரம்பும் பகிரதி யும்படைத்த
புனிதரும் நீயும்என் புந்தெந் நாளும் பொருந்துகவே 4.

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை செய்யும் புணர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குன் மளோன்மணி வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சு(*)அமு தாக்கிய அம்பிகை அம்புபமேல்
திருந்திய சுந்தரி அந்தரி பாதம்என் சென்னியதே. 5.

சென்னிய(து) உன்பொற் திருவடித் தாமரை சிந்தையுள்ளே
மன்னிய(து) உங்கிரு மந்திரம் சிந்துர வண்ணப்பெண்ணே
முன்னிய நிர்அடி யாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னி(து) என்று உன் றன்பர் மாகம பத்ததியே. 6.

ததியுறு மத்திற் சமூஹம்என் ஆவி தளர்விலதோர்
ததியுறு வண்ணம் கருதுகண் டாய்கம லாலயனும்
உதியுறு வேணி மகிழ்நனும் மாலும் வணங்கியென்றும்
துடியுறு சேவடி பாய்சிந்து ராணன் சுந்தரியே. 7.

சுந்தரி எந்தை துணைவிலென் பாசத் தொடரைல்லாத
வந்தரி சிந்துர வண்ணத்தி னாண்மடி டங்கலைமேல்
அந்தரி நீலி அழியாத கண்ணிகை ஆரணத்தோன்
கந்தரி கைத்தலத் தாண்மலர்த் தாள்என் கருத்தனவே. 8.

கருத்தன எந்தைதன் கண்ணை வண்ணக் கனகவெற்பிற்
பெருத்தன பால்அழும் பிள்ளைக்கு நல்கின பேரருள்கூர்
திருத்தன பாரமும் ஆரமும் செங்கைச் சிலையும் அம்பும்
முருத்தன முரனும் நீயும்அம் மேவந்தென் முன்றிற்கவே. 9.

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்ப(து)உன்னை
என்றும் வணங்குவ(து) உன்மலர்த் தாள்எழு தாமரையின்
ஒன்றும் அரும்பொரு ளேஅரு ளேஉமை யேறுமபத்து(து)
அன்றும் பிறந்தவ ளேஅறி யாழுத்தி ஆன்தமே. 10.

ஆனந்த மாய்என் அறிவாய் நிறைந்த அழுதமாய்
வானந்த மான வடிவுடை யாள்மறை நாள்கி னுக்கும்
தானந்த மான சரணார விந்தம் தவளநிறக்
கானந்தம் ஆடரங் காம்எம்பி ராண்முடிக் கண்ணியதே. 11.

கண்ணிய(து) உன்புகழ் கற்ப(து)உன் நாமம் கசிந்துபத்தி
யண்ணிய(து) உன்கிரு பாதாம் புயத்தில் பகல்ரீவா
நண்ணிய(து) உன்னை நயந்தோர் அவையத்து நான்முன்செய்த
புண்ணியம் ஏ(து)ஏன்அம் மேவுவி ஏழையும் புத்தவனே. 12.

பூத்தவ ளேபுவ னம்பதி னான்ஜையும் பூத்தவண்ணம்
காத்தவ ளோபின் கரந்தவ ளேகறைக் கண்டனுக்கு
மூத்தவ ளேஸ்ரும் மூவா முகுந்தற(கு) இளையவலே
மாத்தவ ளேஉன்னை அன்றிமற் றோர்தெய்வம் வந்திப்பதே 13

வந்திப் பவர்உன்னை வானவர் தானவர் ஆனவர்கள்
சிந்திப் பவர்நல் திசைமுகர் நாரணர் சிந்தையுன்ளே
பந்திப் பவர்அழி யாப்பர மானந்தர் பாரில்உன்னைச்
சந்திப் பவர்க(கு)ளி தாம்ஸம் பிராட்டிநின் தண்ணளியே 14.

தண்ணளிக் கென்றுமுன் னேபல கோடி தவங்கள் செய்வார்
மன்னளிக் கும்செல்வ மோபெறு வார்மதி வானவர்தம்
விண்ணளிக் கும்செல் வழும் அழி யாழுத்தி வீடுமன்றே
பண்ணளிக் கும்சொல் பரிமள யாமளைப் பைங்கிளியே 15.

கிளியே கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்தொளிரும்
ஒளியே ஒளிரும் ஒளிக்கிட மேளன்னில் ஒன்றுமில்லா
வெளியே வெளிமுதல் பூதங்கள் ஆடு விரிந்தஅம்மே
அளியேன் அறிவள விற்கு(கு)அள வான(து) அதிசயமே. 16.

அதிசய மான வடிவுடை யாள்அர விந்தமெல்லாம்
துகிசய ஆவன சந்தர வள்ளி துணைஇரதி
பதிசய மான(து) அபசய மாகழுன் பார்த்தவர்தம்
மதிசய மாகவன் றோவாம பாகத்தை வல்வியதே. 17.

வல்விய பாகத்த(து) இறைவரும் நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும் உங்கள் திருஉணக் கோலழும் சிந்தையுன்ளே
அவ்வியம் நீர்த்தென்னை ஆண்டபொற் பாதமும் ஆளிவந்து
வெவ்விய காலன்னன் மேல்வரும் போது வெளிநிற்கவே, 18.

வெளிநின்ற நின்திரு மேணியைப் பார்த்தென் விழியும்ரெஞ்சும்
களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்ட தில்லை கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானம் திருநின்ற தென்ன திருவளமோ
ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஓன்பதும் மேவி உறைபவலே. 19.

உறைகின்ற நின்திருக் கோயில்ந் கேள்வர் ஒருபக்கமோ
அறைகின்ற நான்மறை வின்அடி யோழுடி யோஅழுதம்
நிறைகின்ற வெண்திங்க ளோகஞ்ச மோளன்றன் நெஞ்சகமே
மறைகின்ற வாரிதி யோழூர ஞாசல மங்கலையே. 20.

மங்கல செங்கல சம்பூலை யான் மலையாள்வருணச்
சங்கலை செங்கைச் சகல கலாமயில் தாவுகங்கை
பொங்கலை தங்கும் புரிசடை யோன்புடை யாள்உடையாள்
பிச்கலை நீவிசெய் யாள்வெளி யாள்பசும் பெண்கொடியே 21.

கொடியே இவ்வஞ்சிக் கொம்பேன்னக்குவும் பேபமுத்த மகாஷ்ப
படியே மறையின் மரிமன மேபணி மால்லிமயப் பாவி மகாஷ்க
பிடியே பிரமன்முதலாய் தேவரைப் பெற்றாம்மே வீ மகாஷ்க
அடியேன் இறந்து இங்கு இவிப்பிற்காமல்வத்து ஆண்டு
கொள்ளே 22.

கொள்ளேன் மனத்தில்நின் கோலம்அல் லா(து)அன்பர் கூட்டம்
விள்ளேன் பரசம யம்விரும் பேன்வியன் மூவலகுக்கு(கு) (தன்னை
உள்ளே அனைத்தினுக் கும்புறம் பேஷன்ஸத் தேவிளைந்த பகுதி
கள்ளே களிக்கும் களியே அளியன் கண்மணியே. 23.

மணியே மணியின் ஒளியே ஒளிரும் மணிபுணைந்த
அணியே அணியும் அணிக்கழ கேஅனு காதவர்க்குப் பிரிவை செப
பிணியே பிணிக்கு மருந்தே அமரர் பெருவிருந்தே பிரிவை செப
பணியேன் ஒருவரை நின்பத்ம பாதம் பணிந்தபின்னே, 24.

பின்னே திரிந்து உனஅடியாரைப் பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கண் முயன்றுகொன் டேன்முதல் மூவருக்கும்
அன்னே உலகுக்கு(கு) அசிராமி என்னும் அருமருந்தே
என்னே இனிஉன்னை யான்மற வாமல்நின்று) ஏத்துவனே. 25.

ஏத்தும் அடியவர் ஈரேழ் உலகினை யும்படைத்தும்
காத்தும் அழித்தும் திரிபவ ராம்கமழ் பூங்கடம்பு
சாத்தும் குழல்அணங் கேமணம் நாறும்நின் தாள்இனைக்கு(கு)என்
நாத்தங்கு புன்மொழி ஏறிய வாறு நகையுடைத்தே, 26.

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை உள்ளம் உருகும்அங்பு
படைத்தனை பத்ம பதயுகம் சூடும் பணினைக்கே
அடைத்தனை நெஞ்சத்து(து) அழுக்கைஸ் லாம்நின் அருட்புன்லால்
துடைத்தனை சுந்தரி நின்னருள் ஏதென்று சொல்லுவதே. 27.

கொல்லும் பொருஞும் எனநட மாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடி பேநின் புதுமலர்க்கதாள்
அல்லும் பகலும் தொழும்அவர்க் கே அழி யாஅரசும்
செல்லும் கவனெறி யும்சவ யோகமும் சித்திக்குமே. 28.

சித்தியும் சித்தி தரும்தெய்வ மாகித் சிகழும்பரா
சத்தியும் சக்தி தழழக்கும் சிவமும் தவம்முயல்வார்
முத்தியும் முத்திக்கு வித்தும்வித் தாகி முளைத்தெழுந்த
புத்தியும் புத்தியின் உள்ளே புரக்கும் புரத்தையன்றே. 29.

அன்றே தடுத்து(து)என்னை ஆண்டுகொன் டாய்கொண்ட(து)
நன்றே உனக்கினி நான்னை செயினும் நடுக்கடலுள் காங்காபெ
சென்றே விதினும் கரையேற் றுகைநின் திருவளமே
ஒன்றே பலவுரு வேஅரு வேரு வையையவளே. 30.

உமையும் உமையொரு பாகனும் ஏக உருவில்வந்திங(கு) எமையும் தமக்கன்பு செய்யவைத் தார்இனி எண்ணுதற்குச் சமையங் கருமில்லை ஈன்றெடுப் பாள்ளாரு தாயுமில்லை அமையும் அமையறு தோளியர் மேல்வைத்த ஆசையுமே. 31.

ஆசைக் கடவில் அகப்பட்ட(டு) அருளாற்ற அத்தகன்கைப் பாசத்தில் அல்லல் பட்டிருந் தேனெநின் பாதம்ளன்னும் வாசக் கமலம் தலைமேல் வலியவைத்து(து) ஆண்டுகொண்ட நேசத்தை என்சொல்லு வேஞ்சசர் பாகத்து நேரிழையே, 32.

இழைக்கும் வினைவழி யேஅடும் காலன் எனைநடுங்க அழைக்கும் பொழுதுவந்து(து) அஞ்சல்ளன் பாய்அத்தர் சித்தம்ளஸ்ஸார் குழைக்கும் களபக் குவிமுலை யாமனைக் கோமளமே உழைக்கும் பொழுதுன்னை யேஅன்னை யேளன்பன் ஒழிவந்தே 33.

வந்தே சரணம் புகும்அடி யாருக்கும் வானுலகம் தந்தே பரிவொடு தான்போய் இருக்கும் சதுர்முகமும் பைந்தேன் அலங்கல் பருமனி ஆகுமும் பாகமும்பொன் செந்தேன் மலரும் அலர்சதிர் ஞாயிறும் தங்கனுமே, 34.

திங்கட் பகவின் மணநாறும் சிறடி சென்னிவைக்க எங்கட்ட(கு) ஒருதவம் எய்திய வாளன் னிறந்தவின்னோர் தங்கட்கும் இந்தத் தவமன்யது மோதரங் கக்கடலுள் வெங்கட் பணியணை மேல்துயில் கரும் விழுப்பொருளே. 35

பொருளே பொருள்முடிக் கும்போக மேஅரும் போகம்செய்யும் மருளே மருளில் வருந்தெரு ஓளன் மனத்துவஞ்சத்து(து) திருளேதும் இன்றி ஒளிவெளி யாகி இருக்கும்ஹன்றன் அருளே(து) அறிகின் றிலேன்அம்பு யாதனத்து(து) அம்பிகை : 36

கைக்கே அணிவது கண்ணலும் ழூவும் கமலம் அன்ன மெய்க்கே அணிவது வென்முத்து மாலை விடஅரவின் பைக்கே அணிவது பன்மணிக் கோவையும் பட்டும்ளட்டுத் திக்கே அணியும் திருவுடை யான்இடம் சேர்பவளே. 37.

வளாக் கொழியில் பழுத்த செவ்வாயும் பனிமுறைல் தவளத் திருநகை யும்துணை யாளங்கள் சங்கரனைத் துவளப் பொருது துடியிடை சாய்க்கும் துணைமுலையாள் அவளைப் பணியின்கண் ஹர்அம் ராவதி ஆளுகைக்கே. 38.

ஆளுகைக்க(கு) உன்றன் அடித்தா மரைகள்உண்டு(டு) அந்தகன்பால் மீஞுகைக்க(கு) உன்றன் விழியின் கடையுண்டு மேல்இவற்றின் மூஞுகைக்க(கு) என்குழுதின்குதை பேஞ்சறு முப்புரங்கள் மாளுகைக்க(கு) அம்பு தோடுத்தவில் லான்பங்கில் வாள்நுதலே 39.

வானுதல் கண்ணியை விள்ளவர் யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
பேணுதற்கு) எண்ணிய எம்பெரு மாட்டியைப் பேதெநெஞ்சில்
கானுதற்கு) அண்ணியிள் அல்லது கண்ணியைக் கானும்அன்பு
ஷனுதற்கு) எண்ணிய எண்ணம்அன் ராமுங்கெம் புண்ணியமே

புண்ணியம் செய்தன மேமன மேடுதுப் பூங்குவளைக்
கண்ணியும் செய்ய கணவரும் கூடிதும் காரணத்தால்
நண்ணிஇங் கேவந்து தம்மடி யார்கள் நடுவிருக்கப்
பண்ணிதம் சென்னியின் மேல்பத்ம பாதம் பதிந்திடவே. 41.

இடம்கொன்ற விம்மி இரண்கொண்டு) இறுதி இனிமுத்து
வடங்கொண்ட கொங்கை மலைகொண்டு இறைவர் வளிப்பெந்தஞ்சை
நடங்கொண்ட கொங்கை நலங்கொண்ட நாயகி நல்லரவின்
படங்கொண்ட அல்குல் பணிமொழி வேதப் பரிபுரையே. 42.

பரிபுரச் சீறடி பாசாங் குசைபஞ்ச பாணிஇன்சோல்
திரிபுர சுந்தரி சிந்துர மெனியன் தீமைநெஞ்சில்
புரிபுர வஞ்சரை அஞ்சக் குணிபொருப் புச்சிலைக்கை
ஏரிபுரை மேஷி இறைவர்செம் பாகத்து) இருந்தவளே. 43.

தவளே இவள்ளங்கள் சங்கர னார்மண மங்கமாம்
அவளே அவர்தமக்கு அன்னையும் ஆயினன் ஆகையினால்
இவளே கடவுளர் யாவர்க்கும் மேலை இறைவியுமாம்
தவளேன் இனியொரு தெய்வமுன் டாக்கெமய்த தொண்டுசெய்தே

தொண்டுசெய் யாதுநின் பாதம் தொழாதுதுனிந்திச்சையே
பண்டுசெய் தார்டள ரோறில் ரோறப் பரிசடியேன்
கண்டுசெய் தால் அது கைவ மோதுனிச் செய்தவமோ
மின்டுசெய் தாலும் பொறுக்கைநன் றேபீன் வெறுக்கையன்றே

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் தம்மடி யாறரமிக்கோர்
பொறுக்கும் தகைமை புதியதன் நேடுது நஞ்சசயுண்டு
கறுக்கும் திருமிடற் றான்டுடப் பாகம் கலந்தபொன்னே
மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் யரனுண்ணை வாழ்த்துவனே 45

வாழும் படியொன்று கண்டுகொண் டேன்மனத் தேயொருவர்
லீழும் படியன்று விள்ளும் படியன்று வேலைநிலம்
ஏழும் பருவரை எட்டும் எட்ட டாமல் இரவுபகல்
குழும் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றதே. 47.

சுடரும் கலைமதி துண்றும் சுடைமுடிக் குன்றில்ஒன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்து நெஞ்சில்
இடரும் தலீர்த்திமைப் போதிருப் பார்பின்னும் எய்துவரோ?
குடரும் கொழுவும் குருதியும் தோயும் குரம்பையிலே 48.

குரம்பை அடுத்துக் குடுபுக்க ஆவிவெங் கூற்றுக்கிட்ட
 வரம்பை அடுத்து மறுகும்அப் போது வளைக்கைஅமைத்து
 அரம்பை அடுத்த அரிவெயர் சூழவந்து அஞ்சல்ளன்பாய்
 நரம்பை அடுத்த இசைவடி வாய்நின்ற நாயகியே. 49.

நாயகி நான்முகி நாரா யணிகை நளினபஞ்ச
 சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமனை சாதிநங்க
 வாயகி மாவினி வாரகி குவினி மாதங்கிளன்று
 ஆயகி யாதி உடையாள் சரணம் அரண்நமக்கே. 50.

அரணம் பொருள்ளன்று அந்தன்று இல்லாத அசரர்தங்கள்
 முரணன்று அழிய முனிந்தபெம் மானும் முகுந்தலுமே
 சரணம் சரணம் என்னின்ற நாயகி தன்னடியார்
 மசணம் பிறவி இரண்டும்என் தார் இந்த வையகத்தே. 51.

வையம் துரகம் மதகரி மாங்கு டம்சிவிகை
 பெய்யும் கனகம் பெருவிவை ஆரம் பிறைமுடித்த
 ஜெயன் திருமனை யாள்துடித் தாமரைக்கு அன்புமுன்பு
 செய்யும் தவழுதை யார்க்குள் வாகிய சின்னங்களே. 52.

சின்னஞ்சு சிறிய மருங்கினில் சாத்திய செய்யபட்டும்
 பெள்ளம் பெரிப முலையும்மும் தாராழும் பிசிமொய்த்த
 கன்னஸ் கரீய குழலும்கண் மூன்றும் கருத்தில்வைத்துத்
 தன்னந் தனியிழுப் பார்க்கிறு போலும் தவமில்லையே. 53.

இல்லாமை சொல்லி ஒருவர்தம் பால்சென்று இழிவுபட்டு
 நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவி ரேல்நித்தம் நீடுதவம்
 கல்லாமை கற்ற கயவர்தம் பால்நூறு காலத்திலும்
 செல்லாமை ஏவத்த திரியிரை பாதங்கள் சேர்மின்களே. 54.

மின்னா யிரம்கரு மெய்வடி வாகி விளங்குவின்ற
 தன்னாள் அகமகிழ் ஆனந்த வல்லி அகுமறைங்கு
 முன்னாய் நடுஞ்சு மாய்முடி வாய முதல்விதன்னை
 உன்னா(து) ஒரியினும் உன்னினும் வேண்டுவது ஒன்றிலையே 55

ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்து இவ் வலகெங்குமாய்
 நின்றாள் அனைத்தையும் நீங்கிநிற் பாள்ளன்றன் நெஞ்சி னு னோ
 பொன்றாது நின்று புரிகின்ற வாடிப் பொருள்அறிவார்
 அன்றா விலையில் துயின்றபெம் மானும்என் ஜெயனுமே. 56.

ஜெயன் அளந்த படியிரு நாழிகொண்டு அண்டமெல்லாம்
 உய்ய அறம் செய்யும் உன்னையும் போற்றி ஒருவர்தம்பால்
 செய்ய பகந்தமிழுப் பாமாலை யுங்கொன்டு சென்றுபொய்யும்
 மெய்யும் இயம்பவைத் தாய்இது வோஷன்றன் மெய்யருளே. 57.

அருணாம் புயத்துமன்ன் சித்தாம் புயத்தும் அமர்ந்திருக்கும்
தருணாம் புயமுலைத் தையல்நல் லாளதகை சேர்ந்தயனக்
கருணாம் புயமும் வதனாம் புயமும் கராம்புயமும்
சரணாம் புயமும்அல் லாற்கண்டி லேன்னாரு தஞ்சமுமே. 58.

தஞ்சம் பிறிதில்லை ஈதஸ்ஸ(து) என்றுன் தவதெறிக்கே
நெஞ்சம் பயில நினைக்கின்றி லேன்னாற்றை நீன்சிலையும்
அஞ்சம்பும் இங்கு அலர் ஆகநின் றாய்அறி யார்எனினும்
பஞ்சஞ்சம் மெல்லடி யார்அடி யார்பெற்ற பாலரையே, 59.

பாலினும் ரொல்லுனி யாய்பனி மாமலர்ப் பாதம்வைக்க
மாவினும் தேவர் வணக்கநின் றோன்கொன்றை வார்சடையின்
மேவினும் சீழ்தின்று வேதங்கள் பாடும்மெய்ப் பீட்டாக்கு
நாலினும் சாலநன் றோஅடி யேன்முடை நாய்த்தலையே, 60.

நாயே ணையும்இங்கு ஒருபொரு ளாக நயந்துவந்து
நீயே நினைவின்றி ஆண்டுகொண் டாய்நின்னை உள்ளவன்னாம்
பேயேன் அறியும் அறிவுதந் தாய்என் பேறுபெற்றேன்
தாயே மலைமக ளேசங்கன் மாத்திருத் தங்கசகியே, 61.

தங்கச சிலைகொண்டு தாவைர் முப்புரம் சாய்த்துமத
வெங்கண் கரியுரி பேர்ததசெஞ்சு சேவகன் மெய்யடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி கோகணகச்
செங்கைக் கரும்பும் அலரும்எப் போதும்என் சிந்தையதே. 62.

தேறும் படிசில ஏதுவும் காட்டிமுன் செல்கதிக்குக்
கூறும் டொருள்குன்றில் கொட்டும் தறிதறிக் குமசமயம்
ஆறும் தலைவி இவளாய் இருப்ப(து) அறித்திருந்தும்
வேறும் சமயம்ஹன் டென்றுகொண் டாடிய வீணருக்கே.. 63.

வீணே பலிகவர் தெய்வங்கள் பாற்சென்று மிக்கென்பு
பூணேன் உனக்கு அன்பு பூண்டுகொண் டேன்னின் புகழ்ச்சியன்றிப்
பேணேன் ஒருபொழு தும்திரு மேனிப்ர காசமன்றிக்
காணேன் இருநில மும்திசை நான்கும் ககனமுமே. 64.

ககனமும் வானும் புவனமும் காணவிற் காமன் அங்கம்
தகனமுன் செய்த தவப்பெரு மாற்குத் தடக்கையும்செம்
முகனும்முந் நான்கிரு மூன்றெனத் தோன்றிய மூகறிவின்
மகனுமுன் டாயதன் றோவல்வி நீசெய்த வல்லபமே. 65.

வல்லபம் ஒன்றறி யேன்கிறி யேன்னின் மலரடிச்செம்
பல்லவம் அல்லது பற்றொன்றி லேன்பசம் பொற்பொருப்பு
ஷல்லவர் தம்முடன் வீற்றிறுப் பாய்வினை யேன்தொடுத்த
சொல்லவ மாயினும் தோத்திரமே. 66.

தோத்திரம் செய்து தொழுதுமின் போலும்நின் தோற்றும்தூரு
மாத்திரைப் போதும் மனத்தில்வை யாதவர் வண்மைகுலம்
கோத்திரம் கல்வி குணம்குன்றி நாளும் குடில்கள் தொறும்
பாத்திரம் கொண்டு பலிக்கும் லாநிற்பர் பாரெங்குமே, 67.

பாரும் புனலும் கனலும்வெங் காலும் படர்விசம்பும்
ஊரும் முருகு சுவையொளி ஊறொலி ஒன்றுபடச்
சேரும் தலைவி சிவகாம சுந்தரி சீரடிக்கே
சாரும் தவமுடை யார்படை யாத தனமில்லையே. 68.

தண்தரும் கல்வி தரும்தூரு நாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவும் தரும்நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நஸ்வன எல்லாம் தரும்அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழு லாள்அபி ராமி கடைக்கண்களே. 69.

கண்களிக் கும்படி கண்டுகொண் டேன்கடம் பாடவியில்
பண்களிக் கும்குரல் வீணையும் கையும் பயோதரமும்
மண்களிக் கும்பச்சை வண்ணமும் ஆகி மதங்கர்குலப்
பெண்களில் தோன்றிய எம்பெரு மாட்டிதன் பேரழகே, 70.

அழகுக்கு(கு) ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்லி அருமறைகள்
பழகிச் சிவந்த பதாம்புயத் தாள்பனி மாமதியின்
குழவித் திருமுடிக் கோமள யாமளைக் கொம்பிருக்க
இழவற்று நின்றநெஞ்சு சேயிரங் கேஞ்சனக்கு(கு) என்குறையே 71.

என்குறை தீரநின்று(ரு) ஏத்துகின் றேஞ்சினி யான்பியக்கின்
நின்குறை யேஅள்றி யார்குறை காண்டுரு நீள்விசம்பீன்
மின்குறை காட்டி மெவிகின்ற நேரிடை மெல்வியலாய்
தன்குறை தீரளங் கோன்சடை மேல்வைத்த தாமரையே 72.

தாமம் கடம்பு படைப்பஞ்ச பானம் தனுக்கரும்பு
யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் பொழு(து)எமக் கென்றுவைத்த
சேமம் திருவடி செங்கைகள் நான்கு(கு)ளிலி செம்மையம்மை
நாமம் திரிபுரை ஒன்றோ டிரண்டு நயனங்களே. 73.

நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும் வேதமும் நாரணனும்
அயனும் பரவும் அபிராம வல்லி அடியினையைப்
பயனென்று கொண்டவர் பாவையர் ஆடவும் பாடவும்பொன்
சயளம் பொருந்து தமனியக் காவினில் தங்குவரே. 74.

தங்குவர் கற்பகத் தருவின் நீழலில் தாயரின்றி
மங்குவர் மண்ணில் வழங்காப் பிறவியை மால்வரையும்
பெங்குவர் ஆழியும் ஈரேழ் புவனமும் பூத்துறந்திக்
கொங்கிவர் பூங்கும் லாள்கிரு மேனி குறித்தலரே. 75.

குறித்தேன் மனத்தில்நின் கேலமஸல் லாம்நின் குறிப்பறிந்து
மறித்தேன் மறவி வருகின்ற நேரவழி வண்டுகிட்டி
வெறித்தேன் அவிழ்கொன்றை வேணிப் பிரான்ஒரு கூற்றைமெய்யில்
பறித்தே குடிபுகு தும்பஞ்ச பாண பயிரவியே. 76.

பயிரவி பஞ்சமி பாசாங் குசைபஞ்ச பாணிவஞ்சர்
உயிரவி உண்ணும் உயர்சண்டி காளி ஓளிரும்கலா
வயிரவிம் மண்டலி மாலினி குவி வராகியென்றே
செயிரவி நான்மறை சேர்திரு நாமங்கள் செப்புவரே. 77.

செப்பும் களக கலசமும் போலும் திருமுலைமேல்
அப்பும் களப அபிராம வல்லி அணிதரளக்
கொப்பும் வயிரக் குழையும் விழியின் கொழுங்கடையும்
துப்பும் நிலவும் எழுதிவை தென்னன் துணைவிழிக்கே, 78.

விழிக்கே அருளுண(டு) அபிராம வல்லிக்கு வேதம்சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சன்(டு) எமக்கு(கு) அவ் வழிகிடக்கப்
பழிக்கே சுழன்றுவெம் பாவங்க னேசெய்து பாழ்தரகக்
குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்தம் மேடைடன் கூட்டிவியே. 79

கூட்டிய வாளன்னைத் தன்னடி யாரில் கொடியவினை
இட்டிய வாளன்கண் ஒடிய வாதன்னை உள்ளவண்ணம்
காட்டிய வாகண்ட கண்ணும் மனமும் களிக்கின்றவா
ஆட்டிய வாநடம் ஆடகத் தாமரை ஆரணங்கே. 80.

அணங்கே அணங்குகள் நின்பரி வாரங்கள் ஆகையினால்
வணங்கேன் ஒருவரை வாழ்த்துகி வேன்நெஞ்சில் வஞ்சகரோ(டு)
இணங்கேன் என(து)உன(து) என்றிருப் பார்சிலர் யாவரோடும்
பிணங்கேன் அறிவொன் றிலேன்ளன்கள் நீவைத்த பேரவியே 81

அளியார் கமலத்தில் ஆரணக் கேஅகி லாண்டமும்நின்
ஒளியாக நின்ற ஓளிர்திரு மேனியை உள்ளுதொறும்
களியாகி அந்தக் கரணங்கள் விம்யிக் கரைபுரண்டு
வெளியால் விடின்ளங்க னேமறப் பேன்தின் விரகினையே, 82.

விரவும் புதுமலர் இட்டுநின் பாத விரைக்கமலம்
இரவும் பகலும் இறைஞ்சவல் லார்இமை பேர்ஸவரும்
பரவும் பதமும் அயிரா வதமும் பசீதியும்
உரவும் குவிசமும்கற்பகக் காவும் உடையவரே. 83.

உடையாளை ஒல்கு செம்பட்டு உடையாளை ஓளிர்மதிச்செஞ்
சடையாளை வஞ்சகர் நெஞ்சடை யாளைத் தயங்குநுண்ணூல்
இடையாளை எங்கள்பெம் மாணிட யாளைஇங்கு என்னைஇனிப்
படையாளை உங்களை யும்படை யாவண்ணம் பார்த்திருமே 84.

பார்க்கும் திசைதோறும் பாசாங் குசமும் பணிச்சிறைவன்(ட) ஆர்க்கும் புதுமலர் ஜந்தும் கரும்பும்என் அல்லல்எல்லாம் திர்க்கும் திரிபுரை யான்திரு மேனியும் சிற்றிடையும் வார்க்கும் குமமுலை யும்முலை மேல்முத்து மாலையுமே 85.

மாலயன் தேட மறைதேட வானவர் தெடநின்ற காலையும் சூடகக் கையையும் கொண்டு கதித்தகப்பு வேலைவெங் காலன்என் மேல்விடும் போது வெளிநிலகண்டாய் பாலையும் தேனையும் பாகையும் போலும் பணிமொழியே. 86

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத நின்திரு மூர்த்தி என்றன் விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்ற தால்விழி யால்மதனை அழிக்கும் தவைர் அழியா விரதத்தை அண்டமெல்லாம் பழிக்கும் படியொரு பாகம்கெண் டானும் பராபரையே. 87.

பரமென்று உனையடைந் தேந்தமி யேனும்ஹன் பக்தருக்குள் தரமன்று இவ்வென்று தள்ளத் தகாத தரியலர்தம் புரம் அன்று ஏரியப் பொருப்புவில் வாங்கிய போதில்அயன் சிாம்ஒன்று செற்றகை யான்இடப் பாகம் சிறந்தவளே. 88.

சிறக்கும் கமலத் திருவேநின் சேவடி சென்னிவைக்கத் துறக்கம் தரும்நின் துணைவரும் நீயும் துரியம் அற்ற உறக்கம் தரவந்து உடம்போ(டு) உயிர்உற வற்றறிவு மறக்கும் பொழுதென்முன் னேவரல் வேண்டும் வருந்தியுமே 89

வருந்தா வகைளன் மனத்தா மரையினில் வந்துபுகுந்து இருந்தான் யழைய இருப்பிட மாக இனிஎனக்குப் பொருந்தா தொருபொருள் இல்லைவின் மேவும் புலவருக்கு விருந்தாக வேலை மருந்தா னதைநல்கும் மெல்வியலே. 90.

மெல்விய நுண்ணிட மின்அனை யாளை விரிசடையோன் புல்விப் மென்முலை பொன்அனை யாளைப் புகழ்ந்து மறை சொவுவிய வண்ணம் தொழும் அடி யாரைத் தொழுமவர்க்குப் பல்வியம் ஆர்த்தெழு வெண்பக(டு) ஊரும் பதம்தருமே. 91.

பதத்தே உருகினின் பாதத்தி ஸேமணம் பற்றிஉன்றன் இதத்தே ஒழுக அடிமைகொண் டாய்இனி யான்ஒருவர் மதத்தே மதிமயங் கேன்அவர் போன வழியும்செல்லேன் முதத்தேவர் மூவரும் யாவரும் போற்றும் முகிழ்நகையே 92

நகையே இஃதிந்த ஞாலமெல் வாம்பெற்ற நாயகிக்கு முகிழ்முவை மானே முதுகண் முடிவில்அந்த ஸகையே பிறவியும் வம்பே மமைகள் என்பதுநாம் மிகையே இவ்வதன் தாக்கமைய நாடி விரும்புவதே. 93.

விரும்பிக் தொழும்துடி வார்விழி நீர்மல்கி மெய்புளகம்
அரும்பிக் ததும்பிய ஆந்தமாகி அறிவிழந்து
கரும்பிற் களித்து மொழிதடு மாறிமுன் சொன்னஸ்லாம்
தரும்பித்தர் ஆவரென் நால்அபி ராமி சமயம்நன்றே. 94

நன்றே வருகினும் தீதே விளைகினும் நான் அறிவ(து)
ஒன்றேயும் இல்லை உனக்கே பரம்ணனக்கு) உள்ளஸ்லாம்
அன்றே உனதென்று அளித்துவிட்ட டேன்ஷபி யாதகுணக்
ஞன்றே அருட்கட லேஇம் வான்பெற்ற கோமளமே 95.

கோமள வல்லியை அல்லியந் தாமரைக் கோயில்வைகும்
யாமள வல்லியை ஏதம் இலாளை எழுதரிய
சாமள மேனிச் சகலக ஸாமயில் தன்னைத்தாம் ஓல்
ஆமள வுப்தொழு வார்ஸமு பாருக்கும் ஆதிபரே. 96.

அதித்தன் அம்புவி அங்கி குபேரன் அமரர்தங்கோன்
போதிற் ரோமன் புராரி முராரி பொதியமுளி
நாதிப் பொறுப்படை கத்தன் கணபதி காமன்முதல்
சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர் போற்றுவர் தையலையே. 97.

தைவந்து நின்னடித் தாமரை குடிய சங்கார்க்குக்
ஷைவந்த தீயும் தலைவந்த ஆறும் கரந்ததெங்கே
மெய்வந்த நெஞ்சின் அல் லால்லூர் காலும் வீரகர்தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சில் புகாரி “ாயடப் பூங்குயிலே. 98

குமிலாய் இருக்கும் கடம்பா டவியிளடக் கோல்லியல்
மயிலாய் இருக்கும் இமயா சலத்திடை வந்துதித்த
வெயிலாய் இருக்கும் விசம்பில் கமவத்தின் மீதன்னமாம்
கயிலா யருக்கு) அன்று) இமவான் அளித்த கணங்குழையே. 99

குழையைத் தழுவிய கொங்கறையந் தார்கவழ் கொங்கைவல்லி
குழையாப் பொநுக திநிநெந் தோனும் குப்புவில்லும்
விழைபப் பொருதிறல் வேர்யம் பாணமுங் வெண்ணைகையும்
உழையைப் பொருதகண்னும் நெஞ்சில்லப்போது உதிக்கின்றவே 100

நூற்பயன்

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டமெல்லாம்
உத்தாளை மாதுளாம் பூநிறத்தாளைப் பவியிடங்கக்
கத்தாளை ஜூங்கணை பாசாங் குசழும் கருப்புவில்லும்
சேர்த்தாளை முக்கண்ணி யைத்தொழு வார்க்கொரு தீங்கில்லையே

அருணகிரிநாதர் பாடிய திருப்புகழ்
அஷ்டோத்தர சே தீவ்விய நூமஸ்கள்
(ஆர்ச்சனை மந்திரம் 108)

ஒம் போத நிர்க்குண போதா நமோ நம
 .. நாத திஷ்கள நாதா நமோ நம
 .. பூரணக் கலை சுரா நமோ நம
 .. பஞ்சபஸன பூபன் மெத்துன பூபா நமோ நம
 .. நீப புஷ்பக தாளா நமோ நம
 .. போக சொர்க்கபு பாலா நமோ நம
 .. சங்க மேறு ம் மாதமிழ்த்ரய சேயே நமோ நம
 .. வேத எத்ரய வாழ்வே நமோ நம
 .. வாழ் சக்ரய வாழ்வே நமோ நம
 .. வேத வித்தகா சாமி நமோ நம

ஒம் வேல் மிகுத்த மாகுரா நமோ நம
 .. வீம சக்ரரூ காளா நமோ நம
 .. விந்துநாத வீரபத்ம சீர்பாதா நமோ நம
 .. நீஸமிக்க குதாளா நமோ நம
 .. மேக மொத்த மாழுரா நமோ நம
 .. விண்டிடாத போத மொத்த பேர்

போதா நமோ நம

.. பூத மற்று மே யானாய் நமோ நம
 .. பூரணக் குளே வாழ்வாய் நமோ நம
 .. துங்கமேவும் பூதரக் தெலாம் வாழ்வாய் நமோ தம
 .. ஆற்றிட்டி நீன் தோளா நமோ நம

ஒம் பூஷணத்துமா மார்பா நமோ நம
 .. ஆர்ஷை பெற்ற சீராளா நயோ நம
 .. குணரயட்டி நீன் பேரா நமோ நம
 .. ஆரணத்தினார் வாழ்வே நமோ நம
 .. சிதன வாரிஜ பாதா நமோ நம
 .. நாரத சித விநோதா நமோ நம
 .. சேவல மாமயில் பர்தா நமோ நம
 .. மறை தேடுஞ் சேகரமான ப்ரதாபா நமோ நம
 .. ஆகம ஶார சொருபா நமோ நம
 .. தேவர்கள் சேநா மதிபா நமோ நம

ஒம் குதி தோயப் பாதக நீவு குடாரா நமோ நம
 .. மாவச்ரேச கடோரா நமோ நம
 .. பாரினிலே ஜய வீரா நமோ நம
 .. மணலமாது பார்வதியான்தரு பாலா நமோ நம
 .. நாலை ஞான மணோலா நமோ நம
 .. பால சூமார சுவாமி நமோ நம
 .. நாத ஸ்திர கலாதி நமோ நம
 .. வேத மந்த்ர கொறுபா நமோ நம
 .. ஞான பண்டித சாமி நமோ நம
 .. வெது கோடி நாமசம்பு சூமாரா நமோ நம

ஒம் போக அந்தனி பாலா நமோ நம
 .. நாக பந்த மழுரா நமோ நம
 .. பரகுரர் சேததண்ட விநோதா நமோ நம
 .. கீத வினகிணி பாதா நமோ நம
 .. தீர சம்ப்ரம வீரா நமோ நம
 .. கிரிராஜ தீபமங்கள ஜோதி நமோ நம
 .. தூய அம்பல லீலா நமோ நம
 .. தேவ குஞ்சரி பாகா நமோ நம
 .. போதகந் தரு கோவே நமோ நம
 .. நீதி தங்கிய தேவா நமோ நம

ஒம் பூதலந் தனை யான்வாய் நமோ நம
 .. பணியாவும் பூஜைகிள்ற பிரானே நமோ நம
 .. வேடவர் தங்கொடி மாலா நமோ நம
 .. போதவன் புசம் சாமி நமோ நம
 .. அரிதான வேத மங்கீர ஞபா நமோ நம
 .. ஞான பண்டித நாதா நமோ நம
 .. வீர கண்ணட கொள் நரளா நமோ நம
 .. அழகான மேணி தங்கிய வேளே நமோ நம
 .. வான பைந்தெராய் வாழ்வே நமோ நம
 .. வீறு கொண்ட விசாகா நமோ நம

ஒம் சிவசிவ ஹரஹர தேவா நமோ நம
 .. தெரிசன பரகுதி யானாய் நமோ நம
 .. திசையினு மிசையினும் வாழ்வே நமோ நம
 .. செஞ்சோல் சேநும் கிழுதருதலை மணாளா நமோ நம

.. திரிபுர மெரிசெய்த கோவே நமோ நம
 .. ஜெயஜெய ஹரஹர தேவா நமோ நம
 .. உப்பர்கள் வைாம் நமோ நம
 .. எம் பெருமானே நமோ நம
 .. ஒண்டொடி மோகா நமோ நம
 .. சரவண ஐதா நமோ நம

ஓம் கருணைய திதா நமோ நம
 .. சததள பாதா நமோ நம
 .. அபிராம் தருணக தீரா நமோ நம
 .. நிருபமர் வீரா நமோ நம
 .. சமதள இரா நமோ நம
 .. ஐக்தீச பரம சொரூபா நமோ நம
 .. சுரப்பதி பூபா நமோ நம
 .. பரிமள நீபா நமோ நம
 .. உமை காளி பகவதி பாலா நமோ நம
 .. இப்பர மூலா நமோ நம

ஓம் பவுருஷ சீலா நமோ நம
 .. சக்தி பாணீ நமோ நம
 .. முக்தி ஞானீ நமோ நம
 .. தத்வ ஆதி நமோ நம
 .. விந்து நாத சத்துருபா நமோ நம
 .. ரத்ன தீபா நமோ நம
 .. தற்பர தாபா நமோ நம
 .. சிங்கார ரூபா மயில் வாகன நமோ நம
 .. சந்தா குமாரசிவ தேசிக நமோ நம
 .. சிந்தார பார்வதி சுதாகர நமோ நம

ஓம் சிருதோகை சிந்தான சோதி கதிர்வேலவ நமோ நம
 .. கங்காள வேணி குநு வானவ நமோ நம
 .. அஸிமரு கோணே நமோ நம
 .. அறு தி யிலானே நமோ நம
 .. அறு முக வேணே நமோ நம
 .. அரகர சேயே நமோ நம
 .. இமையவர் வாழ்வே நமோ நம
 .. அருண சொரூபா நமோ நம
 .. தென்பரங் குண்றுறை தேவா நமோ நம
 .. செந்திலம் பதிவளர் சேயே நமோ நம

ஒம் தென்பழநிமனை மேவு தீரா நமோ நம
 .. திருவே ரகத்திலுறை தேனே நமோ நம
 .. குன்று தோ றாடல்புரி குமரா நமோ நம
 .. பழமுதிர் சேவலைவளர் பதியே நமோ நம
 .. மயில்மிசை வருமொரு வரதா நமோ நம
 .. சேகர வாரண வேல்வீரா நமோ நம
 .. மைவருங் கண்டத்தர் மைந்தா நமோ நம
 .. குருவாய் வருவாய் குகணே நமோ நம

ஓம் அரவண பவ

தாநாவித மந்த்ர பரிமன பத்ர புஷ்பாணிம்

சமர்ப்பயாயி

பும

கந்திரந்தாதி

திருவாவி ன்குடி பங்கான ரெண்முது சீருஷரச
 திருவாவி ன்குடி வானார் பரங்குன்று சீரலைவாய்
 திருவாவி ன்குடி யேரகங் குன்றுதோ றாடல்சென்ற
 திருவாவி ன்குடி கொண்டதன் கார்வரை செப்புமினே

(கருத்து) (பார்வதி சமேதரான) பரா சிவனும் ஸக்ஷமி சமேதரான
 திருமாலும் புகுற்கின்ற கீர்த்தியும் வல்வமையுமுடைய குமாரக் கடவுளுக்கு
 உறைவிடமாகிய திருப்பரங்குநறும் திருக்செந்தூர் பழநி திருவேரகம்
 குன்றுதோறாடல் பழமுதிர்சேரலைமலை இவ் வாரு தலங்களையுந்
 துதியுங்கள்

1

செவிக்குன்ற வாரண நல்கிசை பூட்டவன் சிந்தையம்பு
 செவிக்குன்ற வாரண மஞ்சலென் றாண்டது நீண்டக்கம்ச
 செவிக்குன்ற வராண வேலா யுதஞ்செற்ற துற்றனகட
 செவிக்குன்ற வாரண வள்ளிபொற் றாண்மற்றென் ரேடுவதே

(க-து) நாகமலையில் வாழுங் சந்தச்சாமியே உன் திருப்புகழை
யான் கேட்டறிந்த மாத்திரத்தில் நினது கோழிக் கொடி என் ஆக்கு
மாவை அபயங்கொடுத்து ஆண்டுகொண்டது உன் வேலாயுதம்பிறப்புக்கிட
மான பேராசையை யோழித்துவிட்டது: உன் தேவிமாரது திருவடியுங்
கிடைத்து இனி யான் தேட வேண்டியது என்ன இருக்கின்றது 2

திரிகையி லாயிர வெல்லாழி மண்விண் டருசிரபாத்
திரிகையி லாயிர வாநந்த நாடகி சேரிமகோத்
திரிகையி லாயிர மிக்குமைத் தாசெந்தி லரபொருகால்
திரிகையி லாயிர கோடிசுற் மோடுஞ் திருத்துளமே

(க-து) நீத்தியமானவனே சராசரங்களைப் படிடத்தும் பிரமகபால்
மேந்தியும் ஆநந்த நடனஞ்செய்து கயிலாசத்திலுறை கிள்ற பாரம
சிவலுக்கும் இமயமலையின் குமாரியாகிய பார்வதிக்கும் மெந்தனே
திருச்செந்திற் பதியோனே என் உள்ளமானது குலாலன் சக்கரம்தநு தரம்
கற்றுவதற்குள் அநேகோடித்தரம் கற்றி வருகின்றது அதை யடக்
கியருள் வேண்டும் 3

சேயவன் புந் சீ வனவாச மாதுடன் சேர்ந்த செந்திற்
சேயவன் புந்தி கண்சா சாரந்தக சேந்தவென்னிற்
சேயவன் புந்தி பனிப்பானு வெள்ளிபொன் செங்கதிரோன்
சேயவன் புந்தி தடுமாற வேதருஞ் சேதமின்றே.

(க-து) கான்யாறோடும் புனத்திலிருந்த வள்ளிநாயகி பேரில் அன்பு
கூர்ந்த கெந்தினாயகனே? அகரர்க்குலாந்தகனே! கேந்தனே; என்று
துக்கிக்கின்றவர்களுக்கு நவக்கிரகங்களின் வச்சிரோ தயத்தாலாகுந்
தீமையில்லை 4

திட்டப் படாவினி யுன்னாவென் சென்னி கறைப்பிறப்பில்
திட்டப் படாவினி யவரல்லன் யான்றிக்கு நான்மருப்புத்
திட்டப் படாவினி தழுகா ஸலன்சிறை விட்டவன்றாள்
திட்டப் படாவினி வண்யே நிலவைன் ரீசாமுகனே

(க.து) பிரமாவே இனி யென்னை யுதரநிறைந்த கருக்குழியில்
அழுந்துவாராப்போல் நினையாகே டீந்திரநது சிறையைத் தவிரி
த்தான்ட குபாரக்டவுள்ளது பாத தாமரையை யடையும் பொருட்டு
அவனையே தியானித்துக் கொண்டிருக்கிறேனாதலால் எனது தலை
உன் கையால் இனி ஏழுதப்படாது 5

சிவசிவ சங்கர வேலா யுததினை வங்கிகுறிஞ்
சிவசிவ சங்கர வாயில் வீர செகந்திருக்கக்கண்
சிவசிவ சங்கர மாவை யெனுத்திற லோய்பொறைவா
சிவசிவ சங்கர மான்பட்ட வாவோளி சேர்ந்தபின்னே

(க-து) ஏகவள்ளுவான மரமசிவனது ஸமந்தனாகிய வெலா
யுதத்தை யுடையோனே தினைப்புனத்தில் வாழ்கின்ற வள்ளி
நாயகனே மயிலேறும் ஸீரனே மாவடிவாய் நின்ற சூரனை வென்ற
விரேண நின் திருவருளின் பிரகாசத்தினால் எனது கோபமென்னும்
மிருகம் பொறுமை யென்னும் ஆயுதத்தால் அறிந்த தன்மைய
தாயிற்று 6

திறவா வனக புரிவாச ஸீக்ககி சிகரிநெஞ்சந்
திறவா வனச முனியைவென் ரோய்தென் ரீசைத்திருச்செந்
திறவா வனமயி லோயத்த காலமென் சிந்தைவைக்கத்
திறவா வனநின் திருவான தண்ணடத் திருவடியே

(க-து) கயிலாயத்தின் கதவு தீறக்கும்படிச் செய்கின்றவனே!
கிரவுஞ்சிரியைப் பிளந்து பிரம்மாவையும் வென்றோனே! தெற்கின்
கண்ணதாகிய திருச்செந்தூரில் வாழும் மயில்வாகனனே! என் அவித்திய
காலத்தில் உனது தண்ணட யளிந்த தானே என் சிந்தையை வைக்கு
மடைக்கல் ஸ்தாபமாம். 7

சிறுமிக் குமர நிகர்வீர பகிரச் சிதையுயிர்த்துச்
சிறுமிக் குமர சரணமென் ஸீருய்வீர செந்தி னனமேற்
சிறுமிக் குமர புரைத்துநின் ரோஸ்ஸிலை வேட்டுவனேச்
சிறுமிக் குமர வணிமுடி யான்மகன் சீறடிக்கே

(ட-து) சிற்றுமியும் ஈயாமல் மரம்போன் திருப்பவர்களே நீங்கள்
பிளழப்பதெப்படி நீர் தும்முங்காலையிலாவது தினைப்புனத்தின்கண்
வள்ளி யம்மையினிட்டுத் தமது மரபையோடு நின்ற வனும் கண்ணப்ப
நையனார் நிவேதித்து எட்சிலை இனிதாகக்கொண்ட பரமசிவன் ஸமந்
தனுமாகிய கந்தவை அவியின் திருவடியைக் கருதிக் குமரனே சரண
மென்பிரானாற் பிழைப்பீர்கள் 8

அருணகிரிநாத சுவாமிங் அருளிய கந்தரங்பூதி

காப்பு

நெஞ்சக்கன் கல்லு நெகிழ்ந்துருகத்
தஞ்சத்தகருள் சண்முக னுக்கியக்கேர
செஞ்சொல்புனை மாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக்கர வானை பதம்பணிவாம்

ஆடும்பரி வேலணி சேவலெனப்
பாடும்பணி யேபணி யாஅருள்வாய்
தேடுங்கய மாழுக ணைச்செருவில்
சாடுந்தனி யானை சகோதரனே. [1]

உல்லாச நிராகுல யோகவிதச்
சல்லாப விநோதனும் நீயலையே
எல்லாமற என்னை இழந்தநலம்
சொல்லாய் முருகா சரபூ பதியே. [2]

வானோ புனல் பார்கனல் மஸருதமோ
ஞானோ தயமோ நவில்நான் மறையோ
யானோ மனமோ எனையாண்டவிடம்
தானோபொரு ஓாவது சண்முகனே [3]

வளைப்பட் கை மாகொடு மக்களெனும்
தனளபட் டழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளைப்பட் டெழு குருரமுங் கிரியும்
தொளைப்பட் டுருவத் தொடுவே ஸவனே. [4]

மகமாயை களந்திட வல்லபிரான்
முகமாறு மொழிந்து மொழிந்திலனே
அகமாடை மடந்தையர் என்றயரும்
சுகமாயையுள் நின்று தயங்குவதே.

[5]

திணியான மனோகிளை மீதுனதாள்
அணியார் அரவிந்தம் அரும்புமதோ
பணியான வள்ளி பதம்பணியும்
தணியா அதிமோக தயாபரனே.

[6]

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திடுவாய் வடிவேல் இறைதாள் நினைவாய்
கடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே.

[7]

அமரும் பதிகேள் அகமாம் எனுமிப்
பிமரங்கெட மெய்ப்பொருள் பேசியவா
குமரன் கிரிராச குமாரி மகன்
சமரம் பொரு தானவ நாசகனே.

[8]

மட்டுர்குழல் மங்கையர் மையல்வலைப்
பட்டுசெல் படும்பரிசென் றொழிலேன்
தட்டுடேற ஹேஷமயிஸத் தெறியும்
நிட்டுரே நிராகுல நிரப்பயனே.

[9]

கார்மாமிசை காலன் வரிற்கலபத்
தேர்மாமிசை வந்தெதிரப் படுவாய்
தார்மார்ப வலாரி தலரரி யெனும்
குர்மா மடியத் தொடுவேலவனே.

[10]

கூகாளன என்கினை கூடிஅழப்
போகாவகை மெய்ப்பொருள் பேசியவா
நாகாசல வேலவ நாலுகவித்
தியாகாகர லோக சிகாமணியே.

[11]

செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்
ஆம்மாடிரு சொல்லற என்றலுமே
அம்மாபொருள் ஒன்றும் அறிந்திலேனே.

[12]

முருகன் தவிவேல் முநிநம் குருவென்
றருள்கொண் டறியார் அறியுந் தரமோ
உருவன் றநுஷன் ருளதன் ரிலதன்
இருளன் நொளியன் றெளநின் றதுவே. [13]

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற
உய்வாய் மனனே ஒழிவாய் ஒழிவாய்
மெய்வாய் விழிநாசி யொடும் செவியாம்
ஐவாய் வழிசெல்லும் அவாவினையே. [14]

முருகன் குமரன் குக்களன்று மொழிந்
குருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கங்கும் புவியும் பரவும்
குருபுங்கவ எண்குண பஞ்சதனே. [15]

பேராசை எனும் பிணியில் பிணிபட்
டோரா வினையேன் உழலத் தகுமேச
வீரா முதுகூர்படவேல் ஏறியும்
குரா சுரலோக துரந் குரனே. [16]

யாமோதிய கல்வியுங் எம்மறிவும்
தாமேபெற வேலவர் தந்ததனால்
பூமேஸ்மயல் போயற மெய்ப்புணர்வீர்
நாபேஸ்நடவீர் நடவீர் இனியே. [17]

உதியா மரியா உண்டா மறவா
விதிமால் அறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா அநகா அபயா அமரா
பதிகாவல சூர பயங்கரனே. [18]

வடிவுந் தனமும் மனமும் குணமுங்
குடியுங் குலமுங் குடிபோ கியவா
அடியந் தமிலா அபிஸவேல் அரசே
மிடியென்றொரு பாவி வெளிப்படினே. [19]

அரிதாகிய மெய்ப்பொருஞுக் கடியேன்
உரிதாகுப் தேசம் உணர்த்தியவா
விரிதாரண விக்ரம வேளிமையோர்
புரிதாரக நாக புரந்தரனே. [20]

கருதா மறவா நெறிகானே எனக்
கிருதான் வனசந்தரன் றிசைவாய்
வரதா முருகாமயில் வாகனனே
விரதா சுரக்ர விபாடனனே.

[21]

காளைக்கும் ரேசன் எனக் கருதித்
தானைப் பணியத் தவம்ளய் தியலா
பாளைக்குழல் வள்ளி பதம்பணியும்
வேளைச்சர பூபதி மேருவையே.

[22]

அடியைக் குறியர தறியா ஸமயினால்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடிவிக் ரமவேல் மிபா குறமின்
கொடியைப் புனருங் குண்டு தரனே.

[23]

கூரவேல்விழி மங்கையர் கொங்கையிலே
சேவேனருள் சேரவும் என்னுமதோ
கூரவேசொடு குன்று தொளைத்தநெடும்
போரவேல் புரந்தர பூபதியே

[24]

மெய்யே யெனவெவ் வினைவாழ் வையுகந் [து]
ஐயோ வடியே னலையத் தகுமோ
கையோ வயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய் மயிலே றியசே வகனே.

(25)

ஆதா ரமிலே னருளைப் பெறவே
நீகா னொருசற் றுநினெந் திலையே
வேதா கமஞா னவினோ தமனேச
தீசா சுரலோ கசிகா மணியே.

[26]

மின்னே நிகர்வாழ் வைவிரும் பியயான்
என்னே விதியின் பயனிங் கிதுவோ
பொன்னே மணியே பொருளே யருளே
மன்னே மயிலே றியவா னவனே.

[27]

ஆனா வழுதே மயில்வே வரசே
ஞானா கரனே நவிலத் தகுமோ
யானா சியவென் னைவிழுங் கிவெறுத்
தானாய் நிலைதின் றதுதற் பரமே.

[28]

இல்லே இயனுமா பையிளிட் டெனைந்
போல்லே னறியா மைபொறுத் திலையே
மல்லே புரிபன் னிருவா குவிலென்
சொல்லே புணையுஞ் சுடர்வே வவனே. [29]

செவ்வா னுருவிற் றிகழ்வே வவனன்று
ஓவ்வா ததெனா வணர்வித் ததுதான்
அவ்வா றறிவா ரறிகின் றகலால்
எவ்வா றொருவர்க் கிசைவிப் பதுவே. [30]

பாழ்வாழ் வெனுமிப் படுமா யைசிலே
வீழ்வா யெனவென் னைவிதித் தனையே
தாழ்வா னைவசெய் தனதா முளவோ
வாழ்வா யினிநீ மயில்வா கனனே. [31]

கலையே பதறிக் கதறித் தலைடூ
டலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரிவே டர்குலப் பிடிதோய்
மலையே மலைகூ றிடுவா கையனே. [32]

சிந்தா குலவில் வொடுசெல் வமெனும்
விந்தா டவியென் றவிடப் பெறுவேன்
மந்தா கினிதந் தவரோ தயனே
கந்தா முருகா கருணா கரனே. [33]

சிங்கா ரமடந் தையர்தீ நெறிபோய்
மங்கா மலைகை குவரந் தருவாய்
சங்கார மசிகா வலசன் முருகனே
கங்கா நதிபா லக்ருபா கரனே. [34]

விதிகா னுமுடம் பைவிடா வினையேன்
கதிகா னைமலர்க் கழலென் றருள்வாய்
மதிவா னுதல்வள் னிகயயல் லதுபின்
துதியா விரதா சுரூ பதியே. [35]

நாதா குமரா நமவென் றரனார்
ஒதா யெனவோ தியதெப் பொருடான்
வேதா முதல்வின் னைவர்கு டெலர்கு
பாதா குறமின் பதசே கானே. [36]

கிரிவாய் வீடுள்ளிக் ரமவே லிறையோ
பரிவா ரமெனும் பதமே வள்ளயே
புரிவாய் மனனே பொறைபா மறிவால்
அரிவா யடியோ டுமகந் தையையே. [37]

ஆதா னியையோன் றறியே ணையறத்
தீதா னியையான் டதுசெப் புமதோ
கூதா ளகிரா தகுளிக் கிறைவா
வேதா ளகனம் புகழ்வே லவனே. [38]

மாவேழ் சனனங் கெடமா யைளிடா
மூவே டணையென் றழுடிந் திடுமோ
கோவே குறுவின் கொடிதோள் புணருந்
தேவே சிவங் சுரதே சிகனே. [39]

வினையோ டலிடுங் கதிர்வேன் மறவேன்
மணையோ டதியங் கிமபங் கிடவோ
சுனையோ டருவிந் துறையோ டுபசத்
தினையோ டிதனோ டுதிரிந் தவனே. [40]

சாகா தெணையே சரணங் களிலே
காகா நமஞார் கலகஞ் செயுநாள்
வாகா முருகா மயில்வா கனனே
யோகா சிவஞா னோபதே சிகனே. [41]

குறியைக் குறியா துகுறித் தறியும்
நெறியை தனிவே ஸைநிகழ்த் திடலுஞ்
செறிவற் றலகோ டுரைசிந் தையுமற்(ஏ)
அறிவற் றறியா மையுமற் றதுவே. [42]

தூசா யணியுந் துகிலும் புணவாள்
நேசா முருகா நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்
பேசா வனுபு திபிறந் ததுவே. [43]

சாடுந் தனிவேன் முருகன் சரணஞ்
குடும் படிதந் ததுசொல் ஔமதோ
வீடுஞ் சரர்மா முடிவே தமும்வெங்
காடும் புனமுங் கமமுங் கழலே. [44]

கரவா கியகல் வியுளார் கடைசன்(ற)
இரவா வகைமெய்ப் பொருள் குவையோ
குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்
சரவா சிவயோ கதயா பரனே. [45]

எந்தச் சுமெனக் கருடந் தையுநீ
சிந்தா குலமா னவைத்தீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே சுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே. [46]

ஆஹா றையுநீந் ததன்மே னிலையைப்
பேநா வடியேன் பெறுமா றுளதோ
சீரா வருகுர் சிதைவித் திமையோர்
சூறா வுலகங் குளிர்வித் தவனே. [47]

அறிவொன் றறநின் றறிவா ரறிவிற்
பிறிவொன் றறநின் றபிரா னலையோ
செறிவொன் றறவந் திருளே சிதையே
வெறிவென் றவரோ றூம்வே லவனே. [48]

தன்னந் தனிநின் றதுதா னறிய
இன்னம் ஒருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னாங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்
கின்னங் களையுங் க்ருபைகுழ் சுடரே. [49]

மதிகெட்ட டறவா டிமயங் கியறக்
கடிகெட்ட டவமே கெடவே கடவேன்
நதிபுத் திசஞா னக்கா திபவத்
திதிபுத் திரர்வீ றடுசே வகனே. [50]

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யெளியாயக்
கருவாய் யுயிராயக் கதியாய் விதியாயக்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே. [51]

கந்தரநுடுதி முற்றிற்று

சிரார்த்த நியம்

இறந்தவர்களுடைய ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்காகச் சிரத்தையுடன் இயற்றும் இரியைகளே சிராத்தம் எனப் படும். ஒவ்வொரு மதத்தினரும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் பிரிந்தவர்களின் ஆன்மா சாந்தியடையவதற்கெனச் சில கிரியைகளையோ பிரார்த்தனைகளையோ செய்து வருகி றார்கள். எங்கள் வைதீக நூல்கள் சிராத்தத்தைப் பற்றி கூறியுள்ளவைகளில் பின்வருவன் கவனிக்கப்படவேண்டியவை

சிராத்தம் செய்பவர்கள் இயலுமான வரையில் தங்கள் சொந்த வீடுகளிலேயே செய்துவர வேண்டும். சிரார்த்தத் திற்குப் படைக்கப்படும் உணவு வகைகளும் கூடியவரையில் சிரார்த்தம் செய்பவரின் மனைவி அல்லது நெருங்கிய உறவினராலேயே தயாரிக்கப்பட வேண்டும். அன்னியர் வீட்டில் சிரார்த்தம் செய்தாலும் மனைவி தவிசமற் றவர் பாகம் செய்தாலும் சிரார்த்தம் செய்தாலும் செய்பவர் பித்ருக்களையே புஜிப்பதாகும். பித்ருக்கள் புத்திர னுடைய வீட்டிற்கே வந்து அங்கு சிரார்த்தம் செய்யாத தால் கோபங்கொண்டு, இவன் ஏழையாகிய பல புத்திரர்களைப் பெற்றும் பூதப்பிரேத பிசாகங்கள் இவனது சந்ததியைப் பீடிக்கட்டும் என்றும் சபிப்பார்கள். பித்ருக்கள் கோபங்கொண்டால் பஞ்சப்பொதியைத் தீ ஒரு நிமிஷத்தில் எரிப்பதுபோல அந்த வம்சம் உடனேயே அழியும் கிதிப்படி செய்யாததும், அன்னியர் பாகம் செய்ததும், பிறர் வீட்டில் செய்ததும், தட்சணை இல்லாததும், நீசனானவர் திரணியத்தில் செய்வதும் வேகமாகச் செய்வதும் அழுக்குள்ள காய்கறிகளால் செய்வதும் தேன் உழுந்து இல்லாததும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணங்கு செய்யாததுமான சிரார்த்தம் நஷ்டமாகும் பித்ருக்களுக்குத் திருப்தியைத் தராது, ஆகையால் நன்கு விசாரித்துச் சிரத்தையுடன் அமைதியாகச் சிரார்த்தம் செய்தல் வேண்டும் வேதநிதிப்படி செய்யாத சிரார்த்தம்

அசர சிராத்தமாகும். அந்த வம்சத்தில் பிறக்கும் புத்தி ரர்கள் நாஸ்திகர்களாகவும் வைத்தீக ஆசாரமில்லாதவர்களுமாக இருப்பார்கள். பித்ருகணங்கள் கோபம் கொண்டால் அந்த வம்சமே அழியும் ஆதலால் ஆயத்துக்காலத்திலும், சிராத்தம் செய்ய விதிமுறைப்படி சிரார்த்தம் செய்வவர்களுக்கு இன்மை மறுமைகளில் பெரும் பயன் கிடைப்ப தோடு அவர்களின் வம்சத்தினரும் தலை சிறந்து விளங்குபர் என்பதில் சிறிதளவும் கந்தேகமில்லை.

**பண்டிதர் து. கு. ஜெகதீஸ்வரக்குருக்கள்
புண்டாலைக் கட்டுவன்**

சிராத்தம் சம்பந்தமான சில பொது விஷயங்கள்

வினா விடை

- 1] வினா சிராத்தத்தை எப்படி செய்ய வேண்டும்?
 விடை சிராத்தகாரியங்களை மிகவும் சிரத்தையுடனும் நம்பிக்கை வைத்தும் பழபத்தியாக ஆறுதலாகச் செய்தல் வேண்டும்
- 2] வினா யார்யார் சிராத்த தினத்தில் சமையல் செய்யலாகாது?
 விடை விட்டுத்தூரம் வரும்நாள் அன்மித்த பெண்களும் கர்மி யீடும் நோயாளிகளும் சமைக்கலாகாது
- 3] வினா சிராத்தம் செய்ய வசதியில்லாதவன் யாதுசெய்யலாம்?
 விடை பொருள் வசதி இல்லாதோன் காய் கனி கிழங்கு என்று தட்சனை இவற்றைதானமாக கொடுக்கலாம் இதுவும் இல்லையேல் அந்தனை வலம் வந்து திலதநுப்பணம் செய்து போசனம் செய்யலாம் இதுவும் இல்லையேல் பகக்கட்டத்துக்கு புல்லையாயினும் கொடுக்கலாம்
- 4] வினா சிராத்தத்தை எங்கு செய்ய வேண்டும்?
 விடை தன்விட்டமலாயினும் திருந்தவன்திலாயினும் புண்ணிய தீர்த்தக் கரையிலாயினும் பகச்சாணத்தினால் சுத்தி செய்த இடத்திலும் சிரார்த்தம் செய்யலாம்
- 5] வினா சிராத்த தினத்தில் யாது செய்யவேண்டும்?
 விடை திருக்கோயிலே அபிஷேகம் செய்கித்தல் நெய்விளக்கு ஏற்றுதல் அன்னதானம் செய்தல் உகந்தது
- 6] வினா சிராத் தாளில் யாது செய்யக்கூடாது?
 விடை நெல்குத்துதல் பிச்சையிடுதல் தயிர்க்கூடதல் நெய்வாங்குதல் அல்லது கொடுத்தல் என்பன ஆகாதகாரியம்
- 7] வினா கொள்ளி வைத்தவர் சிராத்தமுதன் நாளும் அன்றும் மறுநாளும்யாது செய்தல் கூடாது?
 விடை செனரம் செய்தல் பாரம்சமத்தல் என்னென்று தோய்த்து கொள்ளுதல் பலதடவை சாப்பிடுதல் காமமடைதல் என்பன செய்யக் கூடாத காரியங்கள்
- 8] வினா சிராத்த தினத்தில் சமைப்பவர்கள் எப்படிப்பட்டவரை களாக இருக்கவேண்டும்?
 விடை சிவதீட்சை பெற்றவரும் சிராத்தம் செய்யமுன் புசிக்காத வராயும் தாம்பூலம் தரிக்காத வராயும் இருக்க வேண்டும்

9] வினா சிராத்தத்துக்கு உபயோகிக்கும் பொருட்கள் எவ்வ?

விடை என்னு இஞ்சி நெல்லசிசி கோதுமை சிறுபயறு உழுந்து சர்க்கரை தேன் பக்னந்ய பக்ப்பால் பக்ந்தயிர் என் ஜெய் உப்பு புளி மிளகு சீரகம் மஞ்சள் கடுகு இளநீர் வாழையிலை வாழைத்தண்டு வாழைப்பழம் மாங்காய் மாம்பழம் பலாக்காய் பலாப்பழம் தேங்காய் புடலங்காய் அவரைக்காய் பாகற்காய் எலுமிச்சம்பழம் நெல்லிக்காய் சிறுகிழங்கு கீரை வள்ளிக்கிழங்கு மூல்லை முசுட்டை பிரண்ணடக்காரைக்கருவேப்பிலை வெற்றிலை பாக்கு ஏலம் சுக்கு கராம்பு சாதிக்காய் என்பன பாலிக்கலாம்

10] வினா சிராத்தத்துக்கு பாவிக்கக் கூடாத பொருட்கள் எவ்வ?

விடை கடலை பீர்க்கங்காய் நீற்றுப்பூசனி சுரக்காய் கத்தரிக்காய் ஆத்சிக்காய் முருக்கங்காய் வாழைப்பூ வெண்காயம் வெள்ளைப்பூடு கொவ்வை ஏருமைப்பால் தயிர் ஆட்டுப் பால் தயிர் சுவ்வரிசி மைசூர்பருப்பு என்பன சிராத்ததி நத்தில் பாவிக்கக்கூடாத பொட்களாம்

11] வினா சிராத்தத்துக்கு பாவிக்கும் பூக்கள் எவ்வ?

விடை ஒசுவரத்தை துளசி வில்லை தாமரை அறுகு நந்தியா வட்டை என்பன

12] வினா பிண்டம் சேர்ப்பதற்குரிய பொருட்கள் எவ்வ?

விடை இடித்த அரிசிமா என்னு ஆரத்து உழுந்துமா நெய் தேன் வாழைப்பழம் பால் தயிர் சர்க்கரை துளசிபத்திரம் என்பனவாகும்

13] வினா ஒருவர் இறந்தால் கொடுக்க வேண்டியதானங்கள் எத்தனை?

விடை இருபத்தியேழு ஆகும் (17)

14) வினா அவற்றை விளக்குக்?

- விடை
1) நவ்விராத்த தானம்	2) சம்மிதாதானம்
3) ஏகோத்தர விருத்திதானம்	4) இடப தானம்
5) ஏகோதிஸ்ட தானம்	6) இறந்த நாள் முதல் 27
7) 2ம் மாத மாசிகம்	நாள் மேல்மூன்றுநாட்
8) இறந்த நாள் முதல் 40	கஞ்குள்ளுன்மாசிகம்
நாள் மேல் 5நாட்களுக்குள்ளது	9) 3ம் மாத மாசிகம்
11) 5ம் மாத மாசிகம்	10) 4ம் மாத மாசிகம்
13) இறந்த நாள் முதல் 170மேல் 10நாளுக்குள்ளது	12) 6ம் மாத மாசிகம்
ஊனசான்மாசிகம்	14) 7ம் மாத மாசிகம்
	15) 8ம் மாத மாசிகம்
	16) 9ம் மாத மாசிகம்

- 17) 10 மாத மாசிகம் 18) 11ம் மாத மாசிகம்
 19) 12ம் மாத மாசிகம் 20) இறந்த நாள் முதல்
 51) நந்திதானம் 34ரண் மேல் 15 நாளுக்கு
 22) மகாகாளதானம் 24) அதிதி தானம்
 23) பிதிர் தானம் 25) அப்பிஜாகதானம் 26) சந்தி தானம்
 27) சோததும்ப தானம் என இருபத்தினமு (27) ஆகும்
 இவை தேசாச்சார ஒழுங்கில் கிராமத்துக்குக்கிராமம்
 வித்தியாசமானவை

15] வினா ஏகோதிஸ்டராத்தம் ஏன் செய்தல் அவசியம்?

விடை இவ் சிராத்தம் செய்வதனால் பிசாசத்துவம் நீங்கு தறும் ஆன்மா பிரேதத்தன்மை நீங்கி சிவலோகம் அடைவதற்காகவும் செய்யப்படுதல் அவசியம்

16] வினா ஏகோதிஸ்டம் எவ்வாறு செய்தல் வேண்டும்?

விடை ஏகோதிஸ்ட சிராத்தத்துக்காத தனி ஒரு அந்தனைரை அழைத்து அவருக்கு காரத்தா அவர்கள் [கொள்ளி வைத்தவர்] இன்னாரது ஏகோதிஸ்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டி அவரை வீட்டு முன்றவில் அழைத்து பாதப்ரகாஷானம் (கால் அலம்புதல்) கால் கழுவி குடை செருப்பு கொடுத்து வீட்டினுள் அழைத்து ஆசனப்பலகை கொடுத்து ஆசனத்தில் இருக்கி நல் வெண்ணை அப்பு கேசிக்காய் என்பன கொடுத்து அந்தனரின் கையில் இருக்காமும் நிலத்தில் ஒருதரமும் நீர் விட்டு, உபசார பொருளான வெட்டிசால்வை 'கொடுத்து தானஅரிசி மரக்கறிகள் என்பன கொடுத்தும் பாய் தன வயனை விசிறி ஜவபாத்திரம் (செம்பு) தீபம் (விளக்கு) முதலான பொருட்களை கொடுத்தும் அவரை வழிய ஞுப்பி விடுவது வழக்கம் பின் ஏனையதானங்கள் நடை பெறும் சிவஹரிகளில் ஏகோதிஸ்ட சிராத்தத்தில் முகம்பார்க்கும் கண்ணாடி நீராடுவதற்கு துலாப்பட்டை அல்லது வாளி ரோச்சைத் (மின்விளக்கு) சீப்பு சேட் தொப்பி போல்து என்பனவும் கொடுக்கப்படுகின்றது இது தேசாச்சாரத்தின் படி நடைபெறுவதாகும்

17] வினா சிராத்தம் நடை பெறும் போது அனைவரும் யாதுசெய்தல் வேண்டும்?

விடை வீண்வார்த்தை பேசாது தேவாரபதிகங்கள் புராணங் இதிகாசங்கள் தருமசாஸ்திரங்கள் சிவபுராணம் என்பன ஒதுதல் வேண்டும் என கூர்மபுராணம் காமிகாகமமும் செப்புகின்றது

- 18] வினா ஒருவர் இறந்து அபரக்கிரியை செய்யாது விட்டால் (இறந்தமின் செய்கூற கிரியை) யாதுநிகழும்?
 விடை இறந்த ஆண்மா பிசாசு ஞபம் எடுத்து தனது பிள்ளைகளை பயமுறுத்தியும் சந்ததி இல்லாது செய்தும் கனவிலும் நனவிலும் வந்து கண்டங்களை உண்டு பண்ணியும் அந்தரத்தில் அலையும்
- 19] வினா இறந்த ஆண்மா எப்படி எம்புரிநோக்கி பயணமாகிறது?
 விடை சிரார்த்தநாளில் இடும் பிண்டங்களினாலும் பசியைப் போக்கியும் இறந்த ஆண்மாவுக்காக இறைக்கப்படும் என்னும் நீருணாலும் தாகத்தைப் போக்கியும் மாகிக பிண்டங்களினால் அங்கங்கள் உருவாகியும் பூரண உருபுபெற்று யமுபரியை நோக்கி பயணமாகி சொர்க்க உலகசுகம் பெட்டுகிறது
- 20] வினா பூலோகத்தில் இருந்து எமலோகம் எவ்வளவு தூரம் என்கிறங்கள் கூறுகின்றது?
 விடை எண்பத்துநான்காயிரம் காததூரம் பூலோகத்தில் இருந்து எமலோகம் பயணம் செய்ய வேண்டுமென கூறுகின்றது
- 21] வினா அப்படி செல்லும் பாதை எப்படிபட்டது என சாஸ்திரம் விவரிக்கிறது?
 விடை கத்திகள் இவைகளாக உள்ள பாதையும் செப்பு உருக்கு காந்தும் இடமும் அதிகங்களிரும் அதிகவெப்பமும் அதிக இருஞும் அதிகஇரத்தமும் பயங்கர மிருகங்கள் உள்ள இடமும் உண்ணவோ அருந்தவோ கிடையாத இடமான பாதைகளினால் இறந்த ஆண்மா செல்லுமாம்
- 22] வினா அப்படி எம்புரி செல்லும் வேளையில் இறந்த ஆண்மா எதைநினைக்கிறது என சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன?
 விடை தனது உறவுகளைண்ணி எண்ணி அழுமாம் தான் செய்த நல்லவற்றை தீயவற்றை நினைத்து என்னான் தீயவை செய்தேன் பிறர் வாழ்க்கைக்கு கீக்குதி செய்தேன் என அழுமாம் நல்லவற்றை செய்யாது போன்றேன எனவருந்துமாம் ஆகவே நாம் நல்லவற்றை இவ்வாழ்வில் செய்தல் அவசியம்
- 23] வினா முன்னெயை வயோதிபர்கள் இறந்த ஆண்மா இறந்து ஒரு ஊருடத்தில் பலமடங்களில் தங்கி செல்லுமென கூறுவார்கள் இது உண்மையா?
 விடை இது உண்மைதான் செய்யும் தான் கிரியைகளினால்
 1] யாழியம் 2] சொரி 3] நந்தருவம் 4] குரும்
 5] கிளைரஞ்சம் 6] விசித்திரம் 7] பக்வாபதம் 8] துக்கம் 9] நானாக்கிரந்தம் 10] சுதப்தம் 11] சீதாப்ரங்கம்

எனும் இடங்களில் தங்குவதாகவும் ஸ்வென் பிண்டகரீரம் நீங்கி கட்டை சிரலளவாய் ஒரு வண்ணிமரத்தில் தங்கி பின்தல்வினை தீவினையால் ஒருக்கும் உடல் பெற்று எமன்முன் போவதாய் சாஸ்திரம் செப்புகின்றது

24] வினா ஒருவர் இறந்தாலும் இறந்தவருக்கு யாரும் இல்லாது விடில் யாது செய்யவேண்டும்

விடை ஒருவர் இறந்தால் உடன் கொள்ளி வைத்தல் முதலான கிரியைகளை செய்கி அவசியம் அராதை எவராது இறந்தால் கோவிந்தாக் கொள்ளி என்று யாராவது பலரிடம் வருல் செய்து பண்ணிவிட வேண்டும்
ஸ்ரீராமசுரான்- பெந்தன் ஜடாயு முதலியவர்க்கு ஈமக் கிரியை செய்தாரென்றும் ராஜாஜி கூடதுற்றில் வந்த அநாதைப் பின்துக்கு கிரியை செய்தாக நூல்கள் கூறுகின்றது

25] வினா வருடம் வருடம் நடைபெறும் சிராத்தத்துக்கு தேவையான பொருட்கள் எவை?

விடை 1] மஞ்சள்மா சர்க்கரை 21 இஞ்சிக்கிழங்கு வாழைப்பயம்
3] என்னு வெற்றிலை 41 பாக்கு பச்சைஅரிசி
5] தானத்துஅரிசி மாக் 6] மல்லை முகட்டை 19அண் கறிவகை டைதுளிர்கள்
7] பால் தயிர் தேன் நெய் 8] உழந்தமா வாழையிலை மாவிலை
9] மாலை சொரிபூக்கள் 10] இளநீர் பகுச்சாணைகள் ஆக அறுகு துளசிபத்திரம் னப்பல்லை
11 கற்பூம் சாம்பிரை 12] விபூதி சந்தனம் ஊதுபத்தி
13] செம்பு குடம் விளக்கு 14] விளக்குத்திரி தேங்காய் எண்ணை
15] சில்லைறக்காச குரு தெங்காய் பழவகை
17] படையல் நிவேதனங்கள்

26] வினா சிராத்தத்தில் பிண்டகண்டனம் எனச் சொல்லுவார்கள் இதபற்றி விளக்கம் யாது?

விடை பிண்டகண்டனம் என்பது ஒருவர் இறந்து 31ம்நாள் செய்கின்ற கிரியை ஆகும் 31ம்நாள் நடைபெறும் கிரியையில் தானங்கள் கொடுக்காறின் பிண்டம்போடும் வைபவம் இடம்பெறும் இதில் இறந்தவருக்கும் இறந்தவர் தகப்பனுக்கும் அனர் தகப்பனுக்கும் வம்சா வழிக் குமாக நான்கு பிண்டம் இடப்படும் அதாவது இறந்தவர் இறந்தவர் தகப்பன் இறந்தவர் பேரன் இறந்தவர் வம் சம்னான நான்கு இதில் இறந்தவர் பிண்டத்தை பிண்ட

தத்தை கொள்ளி வைத்தவர் தனது சண்களை மூடிக் கொண்டு தங்கக்கம்பியினாலோ அல்லது வெள்ளிக்கம்பியினாலோ அல்லது வெள்ளிக்கம்பியினாலோ அல்லது துதர்ப் பையினாலோ முன்று பகுதி யாக்கி மிகுந்த முன்று பிண்டங்களுடனும் சேர்த்தல் பிண்டகண்டனம் என்பார்கள் (இறந்தவர் பிண்டத்தை பிரித்தல்)

27] வினா ஒருவர் இறந்து 31ம் நாள் கிரியை சனி செவ்வாய்க்கிழமைகளில் 31ம்நாள்வரின் செவ்வாய் சனிவாரத்தில் பிண்டகண்டனம் செய்யக் கூடாது என்று கூறுவர் இது உண்மைதானா?

விடை இல்லவே இல்லை காரணம் ஒருவர் இறந்து அவர் சின்னைகள் அத்தினத்தில் செய்தேதான் ஆகவேண்டும் பெறாமல்களோ வேறு கொள்ளி வைத்தவர்களோ செவ்வாய் சனி வாரத்தில் செய்யக்கூடாது

28] வினா வருட சிராத்ததினத்திலும் 31மநாள் பூசைவிட்டிலும் வீட்டு முற்றக்கிழல் நிறைகுடம் வைக்கவேண்டுமா?

விடை ஆம் வைக்கப்படும் நிறைகுடம் எக்கிரியைக்கு என்நாம் சிந்திக்க வேண்டும் வருடசிராத்தத்திலும் 31மநாள் கிரியைகளிலும் குரியபகவானுக்காக வைக்கப்படும் கும்பமாகும் சிராத்தம் செய்விக்கும் அந்தணர் உனது தந்தையார் சிராத்தம் செய்யப்போகிறேன் குரியனே சாட்சி என்கும்பீடும் யடிதானே கூறுகிறார் அச்சிராத்தம் செய்வதற்கு சாட்சி செய்விக்கும்குருவும் குரியனும்தான் ஆகாயத்தில் இருக்கும் குரியபகவானின் பாதகமலங்களில் அப்புவை போட்டதாக என்னி அவ்நிறைகுடத்தை குரியனாக நினைத்து போடவேண்டும்

சிராத்தம் சம்பந்தமான பொது விஷயங்கள்
வினா விடை ஆக்கம்:

விரம்மரீ ச. மு. ரவிக்குருக்கன்
விசுவத்தனை முருகழுர்த்தி கோயில்
பங்னாகம்

•
எண்பதி துணை

வேற்றியன்னை வேற்றியன்னை என்று எங்கள் அப்பா அவர்களுக்கு பெரியப்பா

நாங்கள் சுவிலிலிருந்து பண்ணாகத்தில் வந்திருங்கிய தும் “தங்கச்சி வந்திட்டாயாம்மா” என்றுகம்பீரமான குரலில் பெரியப்பா கேட்டசத்தம் காதிலிருந்து மறைய முதல் எங்களிடமிருந்து வைரவப்பெருமான் எங்களின் பெரியப்பாவை ஏன் அழைத்தார்?

வைரவப்பெருமானுக்கு விளக்கு எரித்தது போதும் வைராக்கியமாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் இருந்ததுபோதும் வஞ்சகமற்று கலகல வென்று கதைத்தது போதும் பேரக் குழந்தைகளுடன் கொஞ்சிக் கூலாவியது போதும் என்று ஆண்டவன் தன்னுடனே அழைத்து விட்டானோ? வருத் தமாக எங்களின் பெரியப்பாவை வாட்டாமல் பெரியப்பா கஷ்டப்படாமல் கதைக்குத் தீர்க்க கொண்டே வைரப் பெருமானிடம் சென்றுவிட்டார்

எங்களின் சிறுவயதுமுதல் பெரியப்பா “தங்கச்சி” என அழைத்துவருவதும் அண்ணா “தங்கச்சியின் பெரியப்பா” எனக் கூறுவதும் எங்களின் காதுகளில் என்றென்றும் ஒலித் தவணனைம் இருக்கும் பெரியப்பா எங்கள் வீட்டிற்குவந்தால் எங்கள் எல்லோருக்கும் பெருமகிழ்ச்சியாக இருக்கும் நாங்கள் பண்ணாகத்திற்கு வரும்பொழுது சுறுசுறுப்பாக இருந்த பெரியப்பா வைரவப் பெருமானிடம் உடனே போவார்என எதிர்பார்க்கவில்லை

எங்களின் அப்பா அம்மாவின் கிருமனை வைபவத்தை மாமாவையுடன் சேர்ந்து நடத்திய பெரியப்பா கோதரங்களின் திருமண வீட்டிலும் வாழ்த்துச் சொல்லி வந்தோ ரெல்லோராயும் வரவேற்று சிரித்க முகத்துடனும் சினேகித் பூர்வமாகவும் குற்றங்குறைகள் இருக்காமல் சென்று விட

டார் பெரியப்பாவுடன் சேர்ந்து பெரியம்மாவும் அண்ணாவை அண்ணியவையும் பெரியப்பாவின் விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்து வந்தீர்கள் உங்களிற்கு அண்மையில் இருந்து எங்களின் அனுதாபத்தை தெரிவிக்காவிட்டாலும் இங்கிருந்து பெரியம்மா அண்ணாவை அண்ணியவை குழந்தைகளுக்கு எங்களின் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிப்பதோடு பெரியப்பாவின் ஆத்மா சாந்தியடைய வைரவப் பெருமானைக் குழபிடுவோம்

பெரியப்பாவின் பிள்ளைகள்
நன்னான், தங்கச்சி, தயானா
குழுமபங்கள்
Norway, Switzerland

அப்புவும் கண்ணுவும்

ஐயகோ! ஐயகோ!
அழைத்துச் சென்றுவிட்டான்
உன்னவன் எந்தையை
கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்ளச்
சொல்லியிருக்கக் கூடாதா - நீ
விழி நீர் வழிகிறதே
நினைவெல்லாம் சடுகிறதே
கண்ணு கண்ணு என்று
அழைத்த குரல் அமைதியாகிப் போனதனால்
கேட்ட செவி கேள்வியாகி நிக்கிறதே!

தந்தை பிள்ளை ஊருக்கு நாம்
உள்ளுக்குள்ளே உற்ற நன்பார்
கை ஓங்கி அடித்ததில்லை
கண் சிவக்கப் பார்த்ததில்லை
எங்களுக்குள் எள்ளாவும் கசப்பில்லை
இன்ப துன்பம் இரண்டினையும்
இணைந்தவித்த எந்தையே;
ஏந்து உம்மை தரிசிக்க
வாய்த்த பத்து நாட்கள் தான்
எஞ்சிய என் வாழ் நாளின் இன்பங்கள்
அலைகடல் தாண்டி பல மைல் வந்து

அந்திய தேசத்தில் அநாகதுச் சிறுவனாய்
 தெரியாத தேசம் புரியாத மொழி
 துண்பங்கள் பல சுமந்து சோகமாய்
 வாழ்க்கை பேராட்டத்தில் எத்தனை காலம்
 அத்தனைக்கும் ஒத்தடமாய் அப்பு
 சொல்லி வைத்த நம்பிக்கைகள் எத்தனை
 அதிகாலை தொலைபேசி மனி கிழுங்க
 அப்புவாக்கும் என்று வந்து எடுப்பேனே
 கண்ணு என்றழைக்கும் அந்த
 அப்புவின் குரலோசை கேட்டதுவும்
 என்னப்பு எப்பிடி அப்பு இருக்கிறியன்?
 இப்படியே அப்புவும் கண்ணுவும்.....
 ஏன் இந்த நாட்கள் இன்னும் கொஞ்சம்
 நிலைத்து நீடித்திருக்கக் கூடாதா
 கொடுப்பதனால் மட்டுமே
 உறவுகள் நிலைத்திடும் என்ற
 உண்மையை உணர்ந்து வாழ்ந்த
 என்னருமைத் தாய் இன்று
 தனித்தனளா? இல்லை தவித்தனளா?
 இல்லை! இல்லை!! உம்மை கொடுத்தனள்
 விசவத்தனை முருகன் திருவடியில்
 நிலைத்திருக்க
 பெற்றெழுத்த பிள்ளைகளால்
 பெருமை காணத் தவறிடினும்
 சிறுமை ஏறும் கண்டதில்லை
 அதுவரையில் நிம்மதியும்! அமைதியுமே!
 நிறைவுற்ற பரம்பரையை
 நினையாகப் பெற்றுவிட்ட நிம்மதியில்
 அமர சீவியம் பெற்றுச் சேன்ற
 என் அருமைத் தந்தையே
 கருணையுள்ள ஆலடி வைரவர் திருவடியில்
 காலமெல்லாம் சீவித்திருக்க வேண்டுகிறேன்
 வார்த்தைகள் ஆயிரம் வந்து குவகிறதே
 நினைவுகள் கோடி நின்று சிரிக்கிறதே
 எதுவென்று நான் சொல்வேன்
 எல்லாமும் என்னோடு வாழ்டும்
 அப்பு இன்புற்று இறைபாதம் வாழ்டும்

இறை வீட்டில் அப்பு
 இன்புற்றிருக்க வேண்டி நிற்கும்
 அன்பு மகன் வெ வேலழகன்

அருமை மாமா

என் முகம் தெரியாமலே
 என் குணம் அறியாமலே
 என்னை மருமகளாய் ஏற்று
 பெருமையுடன் பேசி மகிழ்ந்த
 என் அருமை மாமா உங்களை
 நேரில் பார்த்து பேசி மகிழ்ந்த
 நாட்கள் என்றும் என் நினைவுகளில்
 நிலைத்திருக்கும் மனதில் நிறைந்திருக்கும்
 இயற்கையோடு கலந்து விட்ட நீங்கள்
 உறவுகள் நெஞ்சங்களோ இணைந்திருக்க
 இறைவனை வேண்டி நிற்கிறேன்

அன்புடன் மருமகள்
வே. அருணி

முருகன் துணை

விசுவத்தனை வேலவனுக்கு நல் ஷிருப போடு சேயை செய்த வெற்றிவேலு

பண்பாளர் பலர் வாழ்ந்த எங்கள் பண்ணாகம் கிரா மத்தில் விசுவநாதர் பரம்பரையில் பிறந்தவர் அமரச் வெற்றிவேலு அவர்கள் நல்ல குடும்பத்தில் பிறந்த இவர் நல்ல குணங்கள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டு வாழ்ந்தார் இல்லறமாம் நல்லறத்தை இனிதாக நடத்திய திடு நன் மக்கட் பேறையும் பொருட் செல்வத்தையும் பெற்று இன்புற்று வாழ்ந்து வந்தார்,

சொந்த வாழ்க்கையை மட்டும் ஈடுபோடேற்று வதில் கருத்தாக இருக்காமல் பொது வாழ்விலும் பங்கேற்று நல்ல பல பணிகளைச் செய்துள்ளார் இவற்றில் குறிய்பாக பண்ணாகம் விசுவத்தனை முருகழுர்த்தி கோயில் பரிபாலன சபையில் செயலாளர், பொருளாளர், முகாமையாளர் போன்ற பதவிகளைத்திறம்படச் செய்து பெருமையைப் பெற்றார் மற்றும் ஆலயத்தில் நடைபெறும் புராணப்படிப்பு திருவாசகம் மற்றுமோதல் போன்ற நிகழ்வுகளில் பக்திபரவசத்தோடு பங்கேற்றுப் பாடித்துதிப்பதில் வல்லவராகவும் விளங்கினார் எங்கள் ஆலயத்தில் மட்டும் இல்லாமல் அயலார் ஆலயங்களுக்கும் சென்று திருமுறைகளை ஒதும் மன்பாங்குடையவர்

இவர் தம் இறுதிக் காலத்தில் தினமும் மாஸையில் ஆலயப்பூசையில் கலந்து வழிபடும் பேறு பெற்றார் இவரின் இழப்பு குடும்பத்துவர்களுக்கு மட்டும் இல்லாமல் எம் ஆலயத்துக்கும் கிராமத்துக்கும் பெரும் இழப்பாகும் நியமித்த நேரத்துக்கு மிஞ்சி கெஞ்சினாலும் இங்கே யாரும் இருக்க முடியாது இது இறைவன் இட்ட கட்டளை எனவே எங்கள் வெற்றியர் தம் பிறவிப் பயனை வெற்றி யாக முடித்துக்கொண்டு அந்த வெற்றி வேலவரிடம் போய்ச் சேர்ந்து விட்டார் அவரின் ஆத்மா சாந்தி பெற எல்லாம் வல்ல எங்கள் விசுவத்தனை வேலவனை பிராத்திப்போமாக ஒம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

பரிபாலன சபை

பண்ணாகம் விசுவத்தனை முருகழுர்த்தி கோயில்

அமரது சமூகத் தொண்டும் சமயம் மனியும்

அரிது அரிது மாணிடராக பிறத்தல் அரிது என்ற ஒளவையாரின் கூற்றுப்படி எல்லா உயிர்களிலும் சிறந்த பிறப்பு மாணிடப்பிறப்பு. இவற்றின் மூலம் ஆண்டவருடன் இரண்டற்கு கலங்கும் தன்மையை நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும். மரம், செடி, கொடிகள், பறவைகள், மிருங்கள் மனிதனுக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் வாழ்க்கைக்கு உதவியாக இருந்து வருகின்றது. இதை நாம் சிறிது ஆழமாக சிந்தித்துப் பார்த்தால் ஐந்து அறிவு படைத்த தாவரங்கள் பிராணிகள் இந்தப் பூமியில் எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்து வரும் பொழுது ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் இதை விடமேலாகச் செய்ய வேண்டும் அல்லவா?

இதன் தன்மையை உணர்ந்த அமரர் சின்னத்தம்பி வெற்றிவேலு திருநெல்வேலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் எழுது விளைஞராகவும் திருவடி நிலைப் பாடசாலையில் ஆசிரியராகவும் பணி புரிந்த காலத்தில் மாணவர் கல்வியில் உயர்நிலை அடையவேண்டும் என்ற நோக்கில் கடமையாற்றி வாழ்ந்தார்.

பின்பு சமூக நலன்கருதி சங்காளைப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் கிளைகளில் முகாமையாளராகவும் கிராமத்திலுள்ள அபிவிருத்திச்சங்கம் பரிபாலனைபை என்ப வற்றில் உறுப்பினராகவும் பணிபுரிந்து மக்களுக்கு தொண்டாற்றி வந்த அமரர் சின்னத்தம்பி வெற்றிவேலு அவர்கள் வழக்கம்பரை அம்மன் கோயிலுக்கு சரீராட்தவி நிதிஉதவி புரிந்து சைவசமயத்தவர்கள் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தார் அமரர் அவர்கள் தனது வீட்டுற்கு அருகிலுள்ள குலதெய்வமாகிய ஞானவைரவர்மீது அளவு கடந்த நம்பிக்கையும் பக்தியும் உடையவராக தனது இறுதிக் காலத்தில் வாழ்ந்து வந்தார்.

இவரின் சாந்தகுணம் இனிமையான பேச்சு மற்றவர் களுடன் பண்பாகப் பழகும் தன்மை எல்லாம் இவரிடம்

காணப்பட்டது. அதே போல அமரர் சின்னத்தமிழி வெற்றி வேலு அவர்கள் தனது புதல்வர்கள் நால்வருக்கும் ஈசவுத் தொண்டும் சமூகத் தொண்டும் செய்து கடமை கண்ணீயம் கட்டுப்பாடுகளுடன் வாழ வேண்டும் என்று வழிகாட்டியாக வாழ்ந்துகாட்டி இறைவனமிட சேர்ந்துள்ளர் அவரை எம்மால் மறக்க முடியாது அவரது ஆக்மா சாந்தி அடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

க. இரத்தினோஸ்வரன்

அதிபர்

யா/பண்ணாகம் வடக்கு அ. மி. த. க. பாடசாலை
ஊழலமிட பண்டத்தரிப்பு

வெற்றியண்ணரின் வெற்றி(டி)

ஆயிரம் வார்த்தைகளை விட ஒரு புன்னகையே மேலானது என்னும் அரிய தத்துவத்தை வாழ்ந்து நிறுபித் தவர் எங்கள் பேரன்புக்கும் பெருமதிப்புக்குரிய அருமை அண்ணர் வெற்றிவேலு அவர்கள்.

நாட்டுயர்வுக்கு மூலகாரணமான கூட்டுறவுத் துறையில் நீண்டகாலம் நற்பணிபுரிந்த வெற்றியண்ணர் குறித்து மறைந்தும் மறையாத என்னுயிர்த் தந்தை அன்று கூறிய உரிய கருத்து இன்றும் என் மனதில் மறையாது நிறைந்து நிற்கிறது வெற்றி சிந்தும் புன் சிரிப்பில் எந்தச் சிக்கலும் வந்த வழியே போய்விடும் என்னது தந்தையவர்கள் என்னிடம் அடிக்கடி கூறுவதுண்டு இதனை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அண்ணரவர்களின் செயற்பாடுகள் அமைந்ததை அவதானித்த நான் அதிசயித்தேன்.

வெற்றியண்ணரின் புனித சேவை பெறாத எந்தச் சமூக நிறுவனமோ தெய்வீகத் தொண்டு காணாத எந்தச் சமயத் தாபனமோ எங்கள் இனிய ஊரில் இல்லை என்பது வரையறுக்கும் வகையில் எம் மவருடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டவர் இவர்.

இளைஞர் நடுவே பழுத முதியவராகவும் முதி யோர் மத்தியில் வசீகர இளைஞராகவும் விளங்கி எமை வழிப்படுத்திய ஒரு வித்தியாசமான வரலாறு இவருக்கே சொந்தம்

நல்லவரை நாம் இழப்பதும் வல்லவர் எமைவிட்டு இழப்பதும் இன்றைய எமது வருத்தமான வாடிக்கை அல்லது வாடிக்கையான வருத்தம் இந்த வரிகையில் இன்று இணைத்திருப்பவர் அயரர் வெற்றிவேலு அவர்கள்

எனக்கிருந்த ஓரே மைத்துனரும் என்னைவிட்டுப் போய்விட்டார் என அண்ணாரின் மறைவினை யொட்டி உயர்திரு சி ஞானச்சந்திரஸூர்த்தி அண்ணர் எனக்கெழுதிய கண்ணீர் வரி எனது இதயத்தை அதிர வைத்து இரத் தத்தை உறையச் செய்து முத்துக் குளிக்கும் மைத்துன உறவு இன்று முத்தகக்கைதையே கலக்கி விட்டது முத்தகம் மட்டுமல்ல அவரிருந்த முழுச்சமூகமே சோகவெள்ளத்தில் நின்று தத்தளிக்கிறது

இழப்பவர் எவரும் தமக்கிணையான வாரிக்களை விட்டுச் செல்லுவதின்லை என்பது எம்மத்தியில் திலவும் நீண்ட நாட்குறைபாடு இந்த முறைப்பாட்டை நிவிரத்திக்கும் வகையில் அன்டிடன் நிறைந்த பண்பு மிகுந்த அறிவு கலந்த புதல்வர்களைத் தந்து சென்றுள்ளார் என்பது அவரது மரணத்தின் மகத்துவத்தையே காட்டுகிறது

பன்னிரு விழிகள்கொண்ட விசுவத்தனை வேல வனை தாரிசிக்கவே தன்னிரு விழிகளுக்குச் சிகிச்சை செய்து கொண்டதாக என்னிடம் அன்று சொன்னார் அண்ணர் இன்று எவராலும் எற்றுமே நிரப்ப முடியாத நிலையில் இருப்பது அமரர் வெற்றியின் வெற்றிடம்!

பண்ணாகம் சோம திருச்செலிவும்
கொழுஷபு

சிரிய வார்ஷிக் தனித்துவம் நிறைந்த உத்தமாரி

அரிதுஅரிது மாணிடராதல் அரிது என்பது ஒன்னையின் அருள்வாக்கு எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து ஓய்க்கு அறிவறிந்த மாணிடப்பிறப்பை எடுத்தவர்கள் புண்ணியம் புரிந்தவர்கள் இந்தப் புவனியில் போய் பிறவாமல் தமது காலத்தை அவுமே போக்குகின்றோம் என அழுது தூட்க்கின்றனர் சிவனாருள் பெற்று அவனால் ஆட்கொள்ளப்படும் பேற்றினை உடைய வர்கள் இந்தப் பூமியில் தோன்றுபவர்கள் பிறக்குக் கூடிய தர்கள் என்றே ஒருநாள் இறந்துதான் ஆகவேண்டும் பிறக்கும் போது அவர்களது வினைக்கு ஏற்ப வாழ்க்கை வட்டங்கள் பிறக்கும் போகங்கள் நிர்ணயிக்கப் படுகின்றன.

இந்த வகையில் அமரர் வெற்றிவேலு வையத்துள் வாழ் வாங்கு வாழ்ந்து செயற்கிய பற்பல செயல்களை சைவ சமயத்துக்கும் சமூகத்திற்கும் செய்து பூரணமனிதனாக வாழ்ந்த பெரியார் தனது பிள்ளைகளை நன்னெறியில் வாழுத்து தக்கார் என்றபகுமுடன் வாழ்ந்தவர் குருமார் பக்தர்கள் பெரியோர்கள் சிறியோர்கள் முதலானோருடன் அண்பாக பேசி கருபங்களை இனிதே நடைபெறச் செய்யும்சிறப்பு இவருக்கு நங்கு அமையப் பெற்றிருக்கின்றது.

அமரர் அவர்கள் பண்ணாகத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்டிருந்தாலும் அவர் தன்பிறந்த குடும்பத்தின் உயர் பண்பிற்கு அமையபிற ஊரவர்களேநும் கூடுதல்போடு பழகும் பண்பாளர் ஆவர்

சுல சிறப்பும் நிறைந்த வாழ்க்கை அமைத்து புகழ் பெற்றவர்கள் எழிமையுடன் பெருமையிலாது இருத்தல் அரிதாகிய உலகில் அக்குதையை பண்புகளுடன் இருக்கவும் முடியுமென சான்றக வாழ்ந்து அமரர் அவர்கள்தன் குலதெய்வமாகிய முருகப்பெயருமான் மீதுமிகுந்த பக்தியடையவர் தினசரி மாலைப் பூசைகளில் விசேட உற்சவங்களிலும் கலந்து கொண்டது மல்லாமல் எமது பகுதிகளில் எங்கு எங்கு எல்லாமோ கும்பாபிஷேகம் சங்காபிஷேகம் மஹோந்தவம் என்பன நடைபெறுகின்றதோ அங்கோல்லாம் வெற்றிவேலு அவர்களை காணக்கூடியதாய் இருக்கும் அமரரது ஆன்மா

முருகப்பெருமான் திருவடிநிழலில் அமைதியுறுகிற வேளையில் அவர் குடும்பத்தினர் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் ஆறுதல் கூறி அவர் பணியினை தொடரவும் கூவி இறைபக்தி குருவிஷ்வாசம் முதலிய பண்புகள் வளரவும் சிறப்புற துதிசெய்து அவரதுஆன்மா சாந்தியடைய முருகப்பெருமான் பாதகமலங்களை பிரார்த்திக்கின்றேன்

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

ஸ்ரீமதி ச. மு. ரவிக்ஷ்ணராமன்
பண்ணாகம் விசுவத்தனை முருகழர்த்தி கோயில்

இனிய பண்பாளன்

வையத்துள்ள வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்தினுள் வைக்கபடும்

அன்பும்- பண்பும் அடக்கமும் ஒழுக்கமும் உயர்வும் தாழ்வற்ற மனப்பான்மையும் கொண்ட ஒரு பண்பாளர் உயர்திரு சின்னத்தம்பி வெற்றிவேலு அவர்கள் என்றால் மிகையாது தனக்கெனவாழா பிறருக்குரியாளன் தமக்கு தமக்குபெற்றுக்கும் என வசமாது பிறர் நன்மைக்காக வாழ்ந்துவர் அவருடைய பெருமைகளை அடியேன் கூறமுடியாது

அனவருக்கும் நன்பளாய், நல்லாசானாய் பண்பிலே தெய்வமாய் பார்வையிலே சேவகனாய் இறைபக்தியாய் உள்ளும் புனிதமாய் உடைபுனிதமாய் உணவுபுனிதமாய் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னி பினைந்தவராக தெய்வீக அருள் பெறப்பட்டவர் மற்றவர்கட்கு புத்திமதிகூறி இன்சொல் வழங்கி புனிதவராக திசம்ந்து நன்மக்கட் பேறுகளைப் பெற்று பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டு கழித்து இன்புற்று விருந்தோடுபல் செய்து எல்லோருடனும் அன்பாக பேசி நேசக்ரம் நீட்டி பண்புடனே வாழ்ந்த ஒரு உத்தமான் அவரை தீவர் என காலன் கவர்ந்துவிட்டார் அவரது ஆன்ம சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல முருகப்பெருமானை வேண்டு கின்றேன்.

இ. சரவணப்பவன்

அராவி மத்தி வட்டுக்கோட்டை

பஸ்தல வித்தகள் அமர் வெற்றிவேலு

அமரர் அவர்கள் சிவபதம் அடைந்ததை அறிந்து ஆழ்ந்த அதிரச் சியில் எனது இதய அஞ்சலியை செலுத்துவதில் பெருமைடைகி ரேன்

அமரர் அவர்கள் சின்னத்தம்பி வெள்ளிமலையின் கன்ஸ்டபுத்திரர் இருவருக்கும் இருசோதர்களும் மூன்று சோதரிகளும் இருந்தனர் நான் அறிந்தபட்டில் அமரர் அவர்கள் கல்விமான் சமயப் பற்றுவடையவா சமூகத்தொண்டர் இவர் மெய்கண்டான பாடசாலையில் சிடேஷ்ட தராதருப் பரிட்சையில் சித்தி எங்கு முதலில் தருநெல்வேலி ஆசிரிய பயிற்சிகலாசாலையில் எழுது விளைஞ்சாகக் ரடமையாற்றினார் அதன் பின் சிறிது காலம் திருவடிநிலைப் பாடசாலையில் ஆசிரியராக தொழில் புரிந்தார் அதன் பின் கூட்டுறவுத் பயிற்சி பெற்று பலதோக்கு கூட்டுறவுச் சங்ககிளைமுகாமையாளராக கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்று முகாமையாளராக கடமையற்றும் போது எல்லோரது பாராட்டையும் பெற்றார்.

சமயப்பற்றுள்ள அமரர் வெற்றிவேலு வருடாவருடம் அம்மன் கோயிலில் நடைபெறும் திருவாசகம் முற்றோதலில் பங்கு கொள்ள தவறுவதில்லை விசுவத்தனை முருகனின் முறையான பக்தனாக விளங்கிய அமரர் உடல்நலக்குறையிலிருந்த போதும் மாலைப்பூசையில் கலந்து கொள்ளத் தவறுவதில்லை இனமும் ஆலடி பைரவருக்கு நெய்விளக் கேற்றி வழிபட்டார் அமரர் அவர்களின் சமூகத்தொண்டு பலதரப்பட்டது ஆக்கியநாணய சங்கம் ஆலயயபரிபாளனசபை கிராமம் அவிவிருத்திசங்கம் என்பவற்றின் நிர்வாகத்தில் உரிமை பெற்று முகமேம்பாட்டுக்காக அயராது உழூத்துர் அவர் கடமையாற்றிய அமைப்புகளில் தனது முத்திரையை பதிந்ததை நான் அறிவேன் மாணம் இயற்கையின் நியாறி தவிர்க்க முடியாதது முடிசார்ந்த மன்னரும்மற்று முள்ளோரும் முடிவிலோர் பிடிசாபல் ஆவர் என்பது அழியாத உண்மை என்றாலும் நம் மால் நேசிக்கப்படுவர் மரணிக்கும் பாரது அதைதாங்கும் கூதி எம்கு இருப்பதில்லை

வகுத்தான் வகுத்தவையைல்லால் கோடி தொகுத்தார்க்கும் துய்தல் அரிது என்றவள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்குக்கிணங்க எல்லாம் அவன் செயல் எனது அமைதி அடைவோம் அமரர் அவர்கள் பூரணவாழ்வு வாழ்ந்து நன்மக்களை பெற்று அவர்களின் அதவானப்படிடன் வாழ்ந்து வெற்றிவேலு நல்லவர் என்ற பெயரைப் பெற்று அமரத்துவம் பெற்றார்

அமரரின் ஆன்மா வழக்கம்பரை முத்துமாரியம் மனின் பாதங்களைச் சரணடைந்திருக்கும் என்பதில் எதுவித ஜயமுமில்லை நாம் அன்னாாது ஆத்மா சாந்தியடையப் பிராத்திப்போமாக

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

சிவ ஸ்ரீ ஸ, சுந்தராஜக்குருக்கல்
வழக்கம்பரை முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தானம்

பண்ணாகத்தில் ஓர் பண்பாளி அமர் வேற்றினேலு அவர்கள்

இவ்வுலகு [பிரபஞ்சம்] நிலம் நீர் தீ காற்று ஆகாயம் என்றும் பஞ்ச பூதங்களால் ஆனது ஆனால் இவ்வுலகு இயக்கத்திற்கு அடிப்படையானவற்றுள் முக்கியமானது நல்ல பண்புள்ள மக்கள் ஆகும். கருங்கக் கூறின் நல்ல பண்புள்ள உள்ளங்களின் கூட்டுச் சேர்க்கையினாலேதான் இவ்வுலகு இயங்குகின்றது என்னாம் இவ்விதம் நல்ல பண்புள்ள மக்கள் தோன்றவில்லை யேனில் உலகம் இயங்காது மண்ணோடு மன்னா இவிடுப.

பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அது இன்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்

என்னும் திருவள்ளுவர் வாக்காகு உணர்வோம் அமரத்துவம் எய்திய வெற்றி என்று அன்பாக அழைக்கப்படும் சின்னத்தம்பி வெற்றிவேறு அவர்கள் நற்குடிம்பத்திலே பிறந்து இளமைக்காலந்தொட்டு இறைபக்தி உள்ள வராகவும். நற்குணங்களுடையவராகவும் வினங்கினார். அமரர் அவர்கள் கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு எனும் சித்தாந்தத்திற் கமைய விமேற்கு கூட்டுறவு துறையிலே நீண்டகாலம் சேவையாற்றியுள்ளார். சேவைக் காலத்திலே கடமைகண்ணியம் கட்டுப்பாடு என்பவற்றுடன் நீதி, நேர்மை, அன்பு ஒழுக்கம் என்னும் நற்குணங்களைக்க கொண்டார் இது காரணமாக விமேற்கு மக்களின் மனங்களை வெற்றி கொண்டு தழுது வெற்றி எனும் நாமத்தை துவங்கவெத்து பண்ணாகத்தின் ஓர் பண்பாளன் ஆனார்

அமரர் அவர்கள் மிகவும் சமயப்பற்றுள்ள ஒருவர் இது காரணமாக சமயாறிவு அவரிடம் நிறையவே காணப்பட்டது தமது கலதெய்வமாகிய விசவக்தனை முருகப்பெருமானிடம் மிக்க பக்தி கொண்டவர் அத்தோடு சுழிபுரம் பறாளாய் ஈசர விநாயகர், பறாளாய் முருகன், வழக்கம்பரை முத்துமாரியம்மன் ஆகிய தலங்களுக்கு சென்று வழிபடத் தவறுவதில்லை பிற்காலத்திலே பண்ணாகம் வீசவத்தனை முருகன் ஆலய பரிபாலன சபையிலேபதனி வகித்து நீண்டசேவையை ஆற்றி

யுள்ளார் இன்னும்பலசமய சூழக சேலவகங்களைச் செய்து திறப்படைந்துள்ளார். சுழிபுரம்-பறாளாய் தேவஸ்தான எமது நாட்டுப்பிரச்சனை சம்பந்தமான ஈசுரவிநாயகரின் தரிசனங்களின் துண்டுப்பிரசுர வெளியீடுகளை தமது ராஜா பதிப்பகத்திலே துணிச்சலுடன் அச்சிட்டு வெளியீடுகளை எமக்கு அனப்பரிய உதவிபுரிந்துள்ளார். அதனால் இன்று நாம்மார் ஆண்மீகப் போராட்டப் பிரச்சாரத்தை நாட்டில்முன் எடுத்துக்கொல்ல வழிகிட்டியது எனலாம்.

பண்ணாகம் விசுவத்தனை முருகப்பெருமானின் கிருபையால் இவர்நல்ல வாழ்க்கைத் துணைவியைப் பெற்றார் அத்தோடு நல்லபிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டு மகிழ்ந்தார் தமதுபிற்காகத்திலே நோய்வாய்ப்பட்ட வெற்றிவேலுவை-விசுவத்தனை வெற்றிவேல் தமது திருவடிக்கு அழைத்துவிட்டார்

அமரரின் பிரிவால் துயருறும் அருமைமணனை பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் உறவினர்கள் அனைவர்க்கும் சுழிபுரம் பறாளாய் ஈசுரவிநாயகர் ஆறுதல் அளிப்பாராக அண்ணாரின் ஆந்மா சாந்தியடைவதாக!

சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

�சுர விநாயகர் தேவஸ்தானம் சோறியூரான் பின்றகுடிக் குரு பறாளாய் [நந்திப் பூசகரும் ஒய்வு பெற்ற ஆசிரியரும்] சுழிபுரம்.

அறப்பில் கீது யாடு அமரவாழ்வு எய்திய அவர்கள் திரு கி. வெற்றவேலு அவர்கள்

மன்னில் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்து அமரவாழ்வு எய்திய அன்பர் திரு சி. வெற்றவேலு அவர்கள் வாழ்ந்த காலசம்பவங்களை நாம் ஒருநிமிட நேரம் நினைவுகொண்டு பார்ப்போம்.

- * தினமும் காலை மாலை வேளைகளில் பண்ணாகம் ஆலடிவைரப் பயருமான் சீசுவத்தனை முருகப்பெருமான் வாழிபாடுகளை நிறைவு செய்வதை நியமமாகக் கொண்டு இன்புற்றவர்
- * கூட்டுறவுத் துறையில்கடமையாற்றி ஒய்வுடெற்று கிராமப்பொதுப் பணிகளில் தம்மால் ன பதவிகளை வகித்து பணிபுரிந்தவர்
- * திருமுறை ஒதல், புராணபடனங்களில் பங்குகொள்ளல். அயல் கிராமங்களில் நடைபெறும் சமயவிழாக்களில் ஈடுபாடுடையவராக விளங்கிவந்து மகிழ்ந்வர்
- * ஆலடிவைச்வரப் பெருமான் ஆலயத்தில் பண்ணிருதிதிருமுறைப்படிப்பு திருவாசகம் முற்றும் ஒதுதல் நிகழ்வுகளை தலைமை தாங்கி நடாத்தி இன்புற்றவர்
- * ஆலடிவைரப் பெருமான் மேல் பண்டிதர். அ. ஆறுமுகம் மூல மாக ஊஞ்சங்பாடி நூல்உருவில் அச்சிட்டு வெளியிட்டு யாவரை யும் மகிழ்வித்தார்
- * தெடர்ந்து பதினெந்து ஆண்டுகள் அபிராமிராமியந்தாதி பாடல் ஆய்வுரைக்குத்தை மாதம்தோறும் வெளியிட்டு பரப்ப எமக்கு உறுதுணையாக இருந்து உதவியதுடன் தமது செலவில் இருபாடல்களை அச்சிட்டு உதவியவர்
- * மனைவி மக்களுடன் நிறைவான வாழ்வு வாழ்ந்து பேரப்பள்ளி களுடன் மழலை இன்பம் அடைந்தவர்
- * தாமஸீ சென்றவேளையில் இன்முகத்துடன் வரவேற்று உபசரித்து தேநீர்தந்து மகிழ்வார் இறப்பநற்கு சிலதினங்களுக்கு முன் பாகதா குணம்மடைந். விசுவத்தனை முருகப்பொருமானை சென்று வணங்க வேண்டும் என்ற ஆசையை எமக்கு வெளிப்ப தெதியிருந்தார் 19.1.2002 சலிக்கிழுமை இரவு வேவவர் இவரது ஆசைநிறைவு பெறவைத்துள்ளாரா அன்பருக்கு அன்பனே வேல் வேல் முருகா; வெற்றவேல் முருகா!

நாம் இந்த பிறவியை எடுத்தது உம்மை வணங்கி முத்தி இன்பம்பெறும் பொருட்டேயாகும் அன்பர் திரு சி. வெற்றவேலு அவர்கள் இந்த பெரும் பேற்றை பெற்றுவிட்டார் முருகன் பாதங்த்திரி கொண்டு பெருவாழ்வு வாழ நாம் யாவரும் பிராத்திப்போம் இவரது பிரிவால் வருந்தும் மனைவி பின்னைகள் உறவினர்கள் யாவருக்கும் ஆறுதல் கூறி, ஆத்ம சாந்திக்கு பிராத்திப்போம்.

பண்ணாகம்
கழிபுரம்

க வாமதேவன் J. P.

அமர் வெற்றிவேலுக்கு திரு பண்டியும்

சில பூமியாகிய இலங்கைத் திருநாட்டின் சிகரமாக இருக்கும் யாழ்ப்பானத்தில் சைவம் மதமிழும் வளர்ந்தோங்கும் பண்ணாகம் என்னும் கிராமத்தில் பெரியார் சின்னத் தம்பி வெளியிலை தம்பதிகளி ஸ்தவப்புதல்வனாக பிறந்த வர்தான் அமரர் வெற்றிவேலு அவர்கள்

இவர் தமது கல்வியை பண்ணாகம் மெய்கண்டான் மாகா வித்தியாலயத்தில் திறக்கமயாகக் கற்று முடித்தபின் உத்தியோகம் புருஷலட்சணம் என்பார்கள் இத்தினங்க சங்கானை பலநோக்குக் கூட்டறவுச்சங்கத்தில் கிளை மாகா மையாளராக பதவி பெற்று தனது கடமையை சரிவாச் செய்து பாராட்டுப் பெற்று தனது அறுபதாவது வயதில் ஓய்வுபெற்றார்.

தெள்ளின் மானிடப்பிறவியின் பயணப் பேறும் நோக்கமாக நங்கள் குல தெய்வமானிய பண்ணாகம் விசுவத் தனை முருகன் ஆலய பரிபாவன சபையில் செயலாளராக வும் பொருளாளாஞ்சாவும் பதவி வகிர்த்து இறைபணி செய்து வாழ்ந்தவர் இத்துடன் பல சமூகப் பணிகளிலும் கணம் அர்ப்பணீத்தவர் அடியேன் விசுவத் தனை முருகன் ஆலயத் திடு காலத்துக்குக்காலம் புராணங்களுக்கு பயன் கூறப்போது தானும் கலத்து கொண்டு எனக்கு உதவியாக பாட்டிகளை இலக்கண இலக்கியப் பிழைகள் இல்லாமல் பொருள் விளங்கப் பிரித்து வாசிக்கும் தகுதி பெற்றவர் இத்துடன் ஆலடி கூபரவர் ஆலயத்தில் வருடா வருடம் பண்ணிரு திருமுறை கணையும் மூன்று மாதக்கில் படித்து முடிப்பவர் இத்துடன் சுகலருடனும் அன்பாகவும் இனிமையாகவும் பண்பாகவும் உரையாடுவார்.

அமரர் வெற்றிவேலு அவர்கள் மேலும் பலவற்றாக கையைத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர் என்று சொல்வதில் பிழை இல்லை அன்னாரது ஆன்மா விசுவத் தனை முருகப் பெருமானின் தாமரைமலர் போன்ற திருவடியில் சேர வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல சண்முகப் பெருமானை வணங்குகின்றேன்.

புராணபடன உரையாசிரியர்
வைசித்தாந்த பண்டிதர் கெ, சிவபாது
பணிப்புலம்

அஞ்சலி உரை

அமரர் அவர்களின் மைத்துணை

சி. ஞானச்சந்திரமூர்த்தி

பெரியோர்களே! தாய்மார்களே! பொட்டிழந்து பூவிழந்து மாங்கலியமிழந்து நிற்கின்ற எனது ஆரூயிர்ச் சகோதரிக்கு முன்னால் அவரது இனிய துணைவனைப்பற்றி நான் என்ன சொல்வதன்தே தடுமாறுகின்றேன். என்றாலும் துணிவைவரவழைத்து மனவைராக் கியத்துடன் எனது அருமைமைத்துணை அமரர் சின்னத்தம்பி வெற்றிவேலு பற்றி சில வார்த்தைகள் கூறுமுனைகிறேன்.

எனது உரை எனது குடும்பத்துக்கும் மைத்துணையின் குடும்பத்துக்கும் மிடையில் வளர்ந்து வந்த பின்னப்பைபற்றிய தாகவே அமையும். எனது மைத்துணை என் அருமைச்சகோதரி சரஸ்வதியை 1956ம் ஆண்டு திருமணம் செய்தார் அன்றுதொட்டு அமரத்துவம் அடையும் வரையும் அவர் எனது குடும்பத்தவர்களில் ஒருவராகவே விளங்கினார்எனது தந்தையாருக்கு அமரர் மருமகனாகமட்டு மல்ல பெறாமசனாகவும் விளங்கினார் ஒருமாமனுக்கு இப்படி ஒரு மருமகனோ என்று எல்லோரும் வியக்கத்தக்கவகையில் அவர்கள் தந்தையாருக்கு மிகுந்த பணிவுடன் பழகினார் ‘அம்மான்’ என்று அமரர்கள் தந்தையை விளிக்கும் போதெல்லாம் நான் அமரரையிட்டு பெருமையடைவேன் என் தந்தையுடன் பழகியதுக்கு மேலாக என்னுடன் பழகினார் ‘தம்பி’ என்று சொல்லித்தான் என்னை அழைப்பார் அவ்வகையில் எனக்கு அண்ணன் இல்லாதகுறையை அமரர் போக்கினார் அமரர் வெற்றிவேலு என்மீது வைத்திருந்த பற்றையும் பாசத்தையும் நேற்றுமாலை இங்கு வருகைத்த எனது பால்ய நண்யன் திரு தம்பையா நினைவு படுத்தும் போது எனது மனம் நெகிழிச்சியடைந்தது

அமரர் எனக்கு எமத்துனராக வருவதற்கு மூலகாரணமாக இருந்தவர்கள் அவரின் முத்த சகோதரி தங்கம்மாவும் தமையன்கயிலாயமுமாவார் திரு கயிலாயம் 1956 ல் திருமணம் பேசி எங்கள் இல்லத்துக்கு வந்தது இன்று போல் ஞாபகமிருக்கிறது. ஏற்கனவே எனது தாயார் மாரிமுத்துவும் அமரரின் தசயாரும் நெருங்கிய நண்பிகளாக இருந்ததை நான் நன்கூ அறிவேன் எனது மைத்துணர் எங்கள் குடும்பத்துக்கு வந்த பின் அவரது இனத்தவர்கள் எங்களுடன் நெருங்கிய உறவை வளர்த்துக் கொண்டனர் இன்றும் எனது இல்லத்தில் நடைபெறும் வைபவங்களுக்கு அமரரின் உறவினரின் பங்களிப்பு நிறைய உண்டு அதையிட்டு நான் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகிறேன்.

என் மைத்துணை என்மீது பூரண நம்பிக்கை வைத்திருந்தார் அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அளவாவது தனது புதல்வர்களுக்கு பெயர்கூட்டும் உரிமையை பெருந்தன்மையுடன் வழங்கியமையாகும் சமய

ஊவர் தால்வரை போல் அவரது நான்கு புதுவர்களும் அவசது பெயரை விளங்கவேக்கின்றனர் 1957ல் அன்பமகனும் 1959ல் கலையழகனும் 1962ல் அருளமகனும் 1964 ல் வேலழகனும் வெற்றிவேலு சரஸ்வதியின் பிள்ளைகளாக உதித்தனர் ஒருபெண் பிள்ளைக்கு பெயர் குட்டும் உரிமை எனக்கு திடைக்காமற் போனது எனது துடுஅதிஸ்டம்

அமரர் அவர்கள் எனவீட்டு அலுவல்களை தனவீட்டு அலுவல் போல் முன்னின்று நடந்துவார் அதை என் தந்தையாளின் ஏவல்களை மிகுந்த பணிவிடன் நிரைவீரர்றினார். அதுவே என்னை என்மைத் துனர் மீது அளவற்ற அன்ப வைக்காரணமாயிற்று என் வரலாற்வைகளை களில் பெருமைபாராது கானும் என்னுடன் சேர்க்கு உடலினால் சொய்வார் எனக்கு இன்று போல் ஞாபகம்வாழும் சம்பவம் என்றாக் கூறுகிறேன் மூளாய் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு பிள்ளைவாளர்கள் எனது வயலுக்கு நான் உரமிடுவதற்கு உதவியாக என் மைச்சுனரை அழைத்துச் சென்றேன் என்மைக்குதனர் உரபாக்கை தெருவிலிருந்து பல காணிகள் காண்டி தோளில் சுமங்கு சொன்னு வருகையில் என்வயலுக்கு அருகில் அழைந்துள்ள சிமேந்து வாய்க்காலில் வழக்கிலிருந்து அவைப்பட்டார். அச் சம்பவம் அவர் எனது சுகோரிக்கோ தனது பிள்ளைகளுக்கோ எப்போதாவது சொல்லவில்லை

இச் சந்தரப்பத்தில் நான் பெயர் சூட்டப்பாக்கிவம் பெற்ற அவரது பதல்வர்களைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை சொல்வது பொருத்தமென என்னுகின்றேன் அவரதுபுகல்வர்கள் நாள்வரிலும் காணப்படும் மிகச்சிறந்தகுணம் பணிவு பணியுமாம் பெருமை என்ற வாக்கியத்துக்கிணங்க வாழ்பவர்கள் எவருடனும் இனிது பழகுவார்கள் தந்தைதாயைத் தெய்வம் போல மதிப்பவர்கள் தந்தையார் காலீன முறிருந்த வேளையில் அவர்களின் அரவணைப்பே அவருக்கு பொற் குறுதலாக இருந்தது அமரி செய்தபூர்வீக யண்ணியமே அவருக்கு புதல்வர்களின் உதவிகிடைப்பகற்ற ஏதுவாக இருந்தகு முதல்முறையாக நாருடன் இருந்து அமரின் உடல் நலத்தைக் கானிக்க அயிராம்மையில்களுக்கப்பால் ஜூர்மனிநாட்டில் 13வருடங்களாக வாழ்ந்த கடைசி மகன் வேலழகன் தந்தையாருக்கு கலீனம் என்று அறிந்ததும் ஒடோடி வந்து அவரைப்பார்த்து வேண்டியது தவிகள் செய்துகொண்டிருந்தார் நல்ல பிள்ளையைப்பெற்றார் என்றுவாரார் போற்றினர் வேலழகன் தந்தையாரைப்பார்த்து குடும்பத்துக்கு வேண்டியபொருளுகளை செய்ததுடன் நில்லாது உறவினர்களுக்கும் தன்னாலியான உதவிகளைச் செய்க்கையிட்டு அவருடையகாய்மாமன் என்றுவகையில் நான் பெருமையும் சந்தோஷமும்மடைகிறேன்

இஉதியாக ஒன்று கூறினங்களையை முயக்கிறேன் என்ஜினீயமைத்துனர் அமராசின்னத்தம்பி வெற்றிவேலு பக்தாவுக்கேந்ற பதிலாரினையுடன் பூரணவாழ்வாழ்ந்து பொறுப்புள்ளபண்ணாள் பிள்ளைகளைப்பெற்று உற்றார் உறவினர்கள் பெருமைப்பட இறைவன்டி சேர்தார் அவர் அலுகினமும் வணங்கும் ஆலடிவயிரவருக் விசுவத்தனைமுருகனும் அவருக்குநல்ல அமரத்துவம் கொடுப்பார்களாக.

வாக்கம்

யாருட்கு வெற்றி

சன்னாகம் ஸ்நதவரோதயாக் கல்லூரியின் முன் வாள் ஆசிரியர் பண்ணாகம் உயர்திரு சி. ஞானச்சந்திர மூர்த்திக்கும் எனக்கு மிடையிலான ஆசிரிய-மாணவத் தொடர்பு நாளடைவில் அண்ணன் தமிழ் உறவாகப் பரிணமித்ததைப் பலரும் அறிவர் இந்துஸ்ரவில் உதயமானதே வெற்றிவேலு மைத்துஙர் என்னும் மாறாதசொந்து!

'அண்ணரின் மைத்துஙர்' எனஅறிமுகமாகிப் பின் னர் 'மைத்துஙரின் அண்ணர்' என்மதில் நிறைந்துவர் இவர்.

பழக்கத்துக்கு இனிமையானவர்: பாகவக்கு எளி மையானவர்; பண்பாட்டுக்கு உரிமையானவர் என்னும் பாராட்டுக்கூக் கெல்லாம் சொந்தக்காரரே எது சொந்தக்கார மைத்துங்காரவார்

நெஞ்சினிலே பட்டதைக் கொஞ்சமும் வஞ்சக மின்றி வெளிப்படுத்தும் பிஞ்சுசுமனை இவருக்கே உரியது இவருக்காகவே இறைவன் அருளிய எமதருமைச் சோதரி சரஸ்வதியுடன் ஆற்றிய இல்லறம் என்னும் நல்லறங் காரணமாக நற்குணம் வாய்த்த ஏற்புத்திரர்கள் இவருக்குக் கிடைத்துவார்

நந்தயின் தொடர்பினைச் சிந்தையிலே கொண்டு அங்கது அங்குப்புதல்வர் கணையழகன் தமது குடும்பத்துடன் வவுனியாவில் எம்மருகே வாழ்ந்த இனிய நாட்களின் பக்ஞம் நினைவில் நிற்கிறது

நோய்வாய்ப்பட்ட மைத்துஙர் ஞானமாகி நலத்துட னும் பலத்துடனும் நீடுவாழ்வார் என்றே நம்பி எதிர் பார்த்தோக் ஆனால் எம்மைவிட ஆண்டவனுக்கு அவர் அந்தியவசியமாகத் தேவைப்பட்ட உண்மை இப்பொழுது தான் தெரிகிறது

"நல்லவர் நாவகைந்தால் நாடகையும்" என்பார் கள் உள்ளத்தூய்மையுடன் உண்மையுடன் என்னை 'மைது

துனர்' என்றிமையுடன் அவர் அழைத்த மண்ணிலிருந்து எனக்கு மேலும் மைத்துன உறவுகள் மலரத் தெய்வீகம் துணை தந்தது

அரசியலில் மட்டுமல்ல மனிதனின் அங்றாடவாழ்வும் போராட்டமாகிங் போட்டிமயமாகப் போய்விட்ட பொல்லாத காலகட்டம் இது! இந்தநெருக்கடி நிலைகளின்லாம் வல்லஇறைவனே எம்மிடமிருந்து எங்கள் வெற்றியைத் தன் தாக்கி எப்பைத் தவிக்கவிட்டான் தனிக்கச் செய்தான்!

எங்கள் மைத்துனர் இடையாது வழிபடும் குலதெய் வம்விசுவத்தனை வேவுவனுக்கே வெற்றிவோலு உரித்தானர் இவ்வகையில் நோக்கும்போது வெற்றி எமக்கா? எங்கள் இறைவனுக்கா?

சண்டிலிப்பாய் அ, ஜியஞானம்
சமாதான நீதிவான்
வவுனியா

எங்கள் அப்பரிபா

எங்கள் அப்பராவுக்கு அம்மாவுக்கூ காய் தந்தை இங்காத குறையை நீக்கி அப்பாவாக இருந்தீர்கள் எங்களுக்கு அப்பப்பாவாக இருந்தீர்கள் நீங்கள்தானே ஆசைஅப்பப்பா தப்பா அடித்தாலும் அடிக்கவிட மாட்டிர்களே ஒடிவந்து அடியாதேயெட என்ற மறிக்கு விடுவீர்களே இனியார் எங்களுக்கு ஆறுதல் கூறுவார்களோ உங்களைஎன்றும் மறவோம்

எங்கள் அப்பப்பாவே எங்குசென்றாய் ஆலமரமாய் எமக்கிருந்தாய் அன்புமெஸழி பலசொல்வாய் எங்களது ஆருயிரே அப்பப்பா பற்பலசேவைசெய்தாய் பாரினிலே நற்பெயாடு கேட்டாய் இங்கெல்லாம் தினமும் நாங்கள் உங்கள்களதைகூறி மகிழ்ந்திருந்த வேளைதனில் உண்மையாகவே நிசென்று விட்டதை நினைக்கையில் நெஞ்செல்லாம் உருகுதே ஆலடி வைரவரின் அன்பான பாதுங்களில் நீங்கள்சென்றிருப்பிர்கள் எனநிச்சயமாய் நினைக்கின்றோம் உங்கள் ஆத்மா சாந்தியயை விசுவத்தனை வேலனையும் ஆலடிவைரவரையும் வேண்டுகிறோம்

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

அன்புப் யேரப்பிள்ளைகவ் சார்பாக
ஞ. கல்யாணி

நன்றி நவீலல்

எங்கள் அன்புத் தெய்வத்தின் பிரீவுச் செய்து
யறிந்து ஓடோடி வந்து ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும்,
அனுதாபம் தெரிவித்தோருக்கும், அஞ்சலிப் பிசுரம்
வெளியிட்டேருக்கும். இறுதிக் கிரியைகளில் பங்கு பற்றி
மயானம்வரை வந்து ஆறுதல், கூறியோருக்கும் மற்றும்
அந்தியேட்டி, சபின்டிகரணக் கிரியைகளில் கலந்து சிறப்
பித்தவர் களுக்கும் பல்வேறு வகைகளில் உதவிய அனை
வருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்
கொள்கின்றோம்,

பண்ணாகம்,

சுழிபுரம்

இங்நனம்
அண்ணாரின் குடும்பத்தினர்

கிதாசரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது
 எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது
 எது நடக்க இருக்கிறதோ அவும் நன்றாகவே நடக்கும்
 உள்ளடையது எதை இழந்தய? எதற்காக நி அழிவின்றாய்
 எதை நி கொண்டு வந்தாய் - அதை நி இழப்பதற்கு?
 எதை நி பழக்கிருந்தாய் - அது வினாவதற்கு?
 எதை நி எடுத்துக்கொண்டாயோ ~ அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது
 எதை கொடுத்தாயோ ~ அது இங்கிருந்தே கொடுக்கப்பட்டது
 எது இன்ற உள்ளடையதோ
 அது நானை மற்றிராகுவருடையதாகிறது
 மற்றிராகுநான் அது வேல்ராகுவருடையதாகும்
 இகுவே உலக நியதியும், எமது படையிடு சென்சுமரதும்.

ச. வான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.